

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

Afgrunden

VARIA

Filmarkivet
under Dansk Kulturfilm
Dahlerupsgade 3

Udlaanes
Sendes til:

Sendes til:
Udsendes

Et forspødt Løb

Dshlemsgade 3

nydel. Dansk Kulturtilb.

Film og Kvieler

82/
~~nydel. dansk Kulturtilb. Rejser~~

I. Magda venter paa
Spurvgræs.

Unze Silber.

12. 30

194

360.

117

487.

København V., den

3. Den unge Mand give nogle
Koruller.

Den unge Mand give nogle
Koruller.

DAHLERUPSGADE 1
TELF. CENTR. 16772

In Kærkommenhed Indbydes

4 New large hand sizes
of my son after bundle

Johnson

2

Pligten Kaldes.

6

Mozde y du senze Mand
Lidder hos ofosty'

[Faint, vertical handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side]

Skandalen

DAHLERUPSGADE 1
TELF. CENTR. 16772

DAHLREUTHGASSE 1
TELE. CENTR. 18773

10/

Migda har juact Bevel
af Parklundet som abou i
Vouin

[Faint mirrored handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

DAHLERUPSGADE 1
TELF. CENTR. 16772

Sommerferien

17

Heli Familien goes to
Kirk (S Haven)

2 Robert from ...

DAHLERUPSGADE 1
TELF. CENTR. 16772

3 København søges
Tid efter

3 Skistpensionat

DAHLBERGSGADE 1
TRIF. GRANTH 1873

21 Mayda of Alornew

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

Efter Lektors forordling

DAHLERUPSGADE 1
TELF. CENTR. 16772

24/

DAHLERPOSTCARD
TRAFF. CENTR. 1873

Magda visis der unge
Mund Plakaten

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side]

DAHLERUPSGADE 1
TELF. CENTR. 16772

G. Skabnervej
Løjt.

29

unge wand, Mayden
by Cowlong, der grüben ist
in Mayden ved Flavelong

grüben ved Flavelong

DAHLERUPSGADE 1
TELF. CENTR. 16772

29
Den, der skal skaffe
Børnene til veje.

DAHLBERGSGADE 1
TRIN. GRNTR. 1872

39

My hand sides
of low level

[Faint, illegible handwriting]

DAHLERUPSGADE 1
TELF. CENTR. 16772

Langelin drager

TELE. CENTR. 18773
DALL. BRUNSGADE 1

40

Bruel

Mr. H. C. ...

...

DAHLERUPSGADE 1
TELF. CENTR. 16772

Forberinger skal
betales.

TRIP CENTER 14325
DALLAS TEXAS 75201

41

Mr. Mand Case Brent
; Fogel

4/14/74

Ved ad Bakke,

DAHLERUPSGADE 1
TELF. CENTR. 16772

42

Artist pensen
med hand der
dansen

DAHLERUPSGADE 1
TELF. CENTR. 16772

En Trefaldig bue
42
ledes per Spindel

43.

Mayde kam nu
mid i
Arts & pens.

Em postbureau
Hause prové

45

1
DANKERBORGAD I
TELF. ORNTR. 14713

Country of Prussia under
an iron rule

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

81 Liss Skabne
appt.

DAHLERUPSGADE 1
TELF. CENTR. 16772

24

48

Marysa danner
Crowley broer

JW

34

For Genkewaldse

DAHLERUPSCADE 1
TELF. CENTR. 16772

DAHLEUPSGADE 1
TELF. CENTR. 16772

Der reisende Gelehrte.

30

Det var i Christiania en Aften for snart fem Aar siden. Det var oppe i Hotel Continental, hvor Maleren, Professor Christian Krohg dengang havde sit Atelier. Der sad en Del Kunstnere sammen, for største Parten norske; de snakked om allehaande. Samtalen gik jævnt og dæsig, som den gaar saa sent paa Aftenen. Blandt andet kom Samtalen til at dreje sig om, hvilken Kunst gir sin Udøver friest Alberum. En Maler hevedede, at Malerkunsten var en vanskelig Kunst at meddele sig ved. Særlig om man ønskede at meddele sig til fremmede. Tusinde usynlige Traade bandt et Billede til den Jord, det Folk, hvorfra det var udsprunget. Fremmede Landes Mennesker havde vanskeligt ved at bedømme Kunstværket paa intim Maade. Men i Malere faar dog komme ud i Verden i Eders egen Skikkelse. Eders Farver skifter ikke Kulør fra Christiania til Berlin. Men tænk paa os. Vi skal oversættes. Tidt af en ukyndig. Tidt af en Hastværksskribler. Vore Ord, som er sat saa de lyser som rødt mod grønt, de skal gaa i den samme sorte Gryde. Aa, gud, for Lapskows, de tidt laver derude. Og han fortalte grufulde Eksemper paa, hvad for Mishandlinger et literært Arbejde kan være udsat for ved Omplantning til fremmede Språk.

Saa siger Christian Krohg paa sin lune, rolige Maade: "Repræsentanten for Skuespilkunsten har Ordet." Og han vendte sig mod en ejendommelig udseende, mørk ung Dame:

"Hvad mener De, Frk. Asta Nielsen?"

Den unge Dame sad lidt, saa svarede hun, rolig og lidenskabsløst, men vel overvejet, som havde Spørgsmaalet længe sysselsat hende:

Om en Maler er aldrig saa egenartet - han faar da Anledning til at vise, hvad han duer til. Folk faar dog vide, hvad han vil. I Ligemaade en Digter. Han kan nedskrive sine Tanker. Men en Skuespiller! - han faar tidt ikke Anledning til at vise, hvad han formaar. En Direktør kan paatvinge ham en Rolle, som simpelthen er ham umulig at spille. Eller han kan dræbe ham ved slet ikke at lade ham faa nogen Opgave. Nej, ingen kan have det saa vanskeligt, som Skuespilleren.

Hun sagde dette ganske stille og jævnt, ikke truende eller klagende, som var det noget her, der angik hende selv. Men hendes Ord og Tonefaldet ejed en egen stilfærdig Energi, der gjorde, at Selskabet lyttede. Og den ældste i Laget, Krohg, mumler: "Ja, De har vistnok Ret. Den sceniske Kunstner maa nok tidt ha' det forfærdelig vanskeligt."

gen, hvilken Magt hun ejede. Var det en Røverroman hun optraadte i? - vel! hun forgyldte den! Hun rev et Stykke skjælvende Menneskekød ud og holdt det mod Lyset, saa alle kunde se. Hendes forunderlige Ansigt havde mod Slutningen en tragisk Vælde uden Lige. Og tro ikke, at denne Besynderlighed var uden Blod, tro ikke, at dette var "symbolistisk" og ubegribeligt Fantasteri, nej, der var flammende Blod tilstede - tænk paa hendes Strid med Banditten, da han pryglede hende, og hun flængede ham med Kniven, og saa hendes døde, slukte Aasyn, da hun vakler bort til Dommen.

Der strømmede skarevis af Mennesker til "Kosmorama" for at se hendes "Magda". Ondskabsfulde Folk mente det var mest Dansen, det gjaldt. Aa nej, det var næppe den, den kunde gladelig have været borte, uden at hendes Præstation var blev bleven ringere. I Norge, hvor den slet ikke var taget med, strømmede Menneskeskarer til, Teatret. Der var to Teatre, som begge paa en Gang holdt aabne med "Afgrunden" paa Programmet, og de blev aldrig mette af at se det mærkelige Menneske, i hvis Ansigt de læste saa meget om Livshunger og Livsforlis.

Der er noget barokt ved Asta Nielsens Kunst. En besynderlig Orkide. Hun passer i Sandhed ikke ind i en Wieneroperette. Og derfor er hun meget uheldig stillet. Thi netop af den Grund gaar hun nu ledig Aar efter Aar, fordi hun ikke kan synge Léhar. Ja, hendes sjældne Evner har i mange Aar ikke en eneste Gang faaet en virkelig Rolle at prøve Kræfter paa.

Derfor skal de, som i mange Aar har ønsket at se hende i en Rolle, hvor hendes fik virke - de kaal være taknemmelige for den Film "Afgrunden". Teatrene har sammensvoret sig: de vil forbyde sine Kunstnere at befatte sig med slikt lavt som Biografteater. De taler bekymret om Skuespilkunsten, som de slemme Biografteatre ødelægger. Men for at deres Ord skal faa Berettigelse, burde de gøre det Faktum umuligt, at en stor Skuespillerinde efter i mange Aar at have gaaet ledig, tilsidst maa ty til et Biografteater for at hendes mærkelige Evner kan blive aabenbare.

Thomas Krag.

Indstillinger i "Afgrunden".

1) Gade i København	XXIX full shot
2) Bagperron paa en Sporvogn	halvtotal
3) samme Perron med Glimt af en Allé (midt i Scenen flyttes Kamera eller maaske kun Sporvogn lidt)	"
4) samme men i anden Indstilling (Sporvognen er paa Vej ud af Billedet)	"
5) Indgang til Park (Frederiksberg Have)	total
6) Friluftrestaurant (Josty)	"
7) Ved et Cafebord	"
8) Spilleundervisning i Magdas Hjem	"
9) Magda skrivende	halvnaer (!)
10) Stationen (med et frembrusende Tog)	total
11) Hestevogn gennem Landsbyen	"
12) Præstegaarden	"
13) Foran Havedøren i Præstegaarden	full shot
14) Ved Havegardet udenfor Præstegaarden	total
15) Landevej med Gøglere (Kameraet drejes svagt i denne Sæne, saa den ender med at være næsten identisk med 14)	"
16) som 13	
17) Udgangen fra Cirkus	full shot
18) Bag Teltet	total
19) som 14	
20) Præstegaardshaven	"
21) Magdas Værelse	"
22) Stigen mod Muren	"
23) som 14 og 19	"
24) Landevej	"
25) Bæk i Præstegaardshaven (evt. -men vistnok ikke - lig 20)	"
26) som 13 og 16	

27) Udenfor Stationen	total
28) Den unge Mand i Toget	halvnr
29) Artistpensionatet	total
30) Gadehjørne	"
31) Gade foran Pensionatet (Kameraet drejer ret betydeligt (c.30'!) ind mod Huset)	"
32) som 29	"
33) Magda's Værelse i Pensionatet (Kameraet drejes ikke ubetydeligt (c.20) under Svenen)	"
34) Teaterscene med Tæppet nede	"
35) " i anden Vinkel og med Orkester til højre.	"
36) som 34	"
37) som 35 (evt. - men usandsynlig - dog lig 34 og 36 blot med optrukket Tæppe)	"
38) Magda og Artisten i Kulissen	halvtotal
39) som 35	"
40) Direktørens Kontor	total
41) i Traktørstedets Have	"
42) Magda ved Klaveret	full shot
43) som 41	"
44) Ingangen til Traktørstedet (Kameraet drejes noget mod højre)	total
45) som 41 og 43	"
46) som 42	"
47) som 41, 43 og 45	"
48) Trappen til Huset	"
49) Korridoren	"
50) Privatværelset	"
51) som 41, 45	"
52) som 41, 43, 45 og 44	"
53) som 50	"

- 54) som 41,43,45 og 47 (Haven)
- 55) som 49 og 51 (Korridoren)
- 56) som 50 og 53 (Privatværelset)
- 57) som 49,51 og 55
- 58) som 41,43,45,47 og 54
- 59) som 50,53 og 56
- 60) som 41,43,45,47 og 54
- 61) som 49,51,55 og 57
- 62) som ~~59,53,56~~ og 59
- 63) som 49,51,55,57 og 61
- 64) som 50,53,56,59 og 62
- 65) som 48 (Trappen)
- 66) som 50,53,56,59,62 og 64
- 67) som 48 og 65
- 68) som 50,52,56,59,62,64 og 66
- 69) som 48,65 og 67

~~total~~

4953 1

A F G R U N D E N.

Magda gaar paa Gaden i København og staar op i en forbikørende Sporvogn, hvor der staar en ung Mand, der øjensynlig straks bliver betaget af hende. Da hun taber sin Taske, faar han Lejlighed til at gøre hendes Bekendtskab, og da hun stiger af Sporvognen, følger han, efter først at have betænkt sig, efter hende.

UNGE HJERTER

I Porten til en Park (Frederiksberg Have) tiltaler han hende igen, og de gaar sammen ind paa en Café (Josty)

PLIGTEN KALDER

Efter at have drukket Kaffe trækker hun sig tilbage. Han søger at faa hende til at blive længere, men hun gaar og lader ham ene tilbage.

EN KÆRKOMMEN INDBYDELSE.

Magda er hjemme hos sig selv, hvor hun giver Klaverundervisning, da hun modtager et Brev. Det er fra den unge Mand og er en Indbydelse til at tilbringe Sommerferien paa Landet i en Præstegaard hos den unges Mands Forældre. Hun bliver meget glad, sender Eleven hjem og skriver straks et bekræftende Svar.

SOMMERFERIEN.

Paa Landstationen staar den unge Mand og venter, og da Toget bruser frem, er den unge Pige med. De kører sammen i Hestevogn gennem Landsbyen og ankommer til Præstegaarden, hvor hun ønskes hjertelig Velkommen af hans Forældre.

SØNDAG EN SKANDALE I PRÆSTEGAARDEN.

Den unge Pige sidder i Præstegaardshaven og Præsten kommer ud og spørger om hun vil med i Kirke. Magda vægrer sig(?), men da hele den øvrige Familie gaar, indvilliger hun i at følge med i hvert Fald et Stykke paa Vej af Vejen. Trods fornyede Overtalelsesforsøg fra den unges Mands Side, nægter hun dog at følge med i Kirken og bliver i Stedet for staaende ved Havegardet,

øjensynlig for at nyde det gode Vejr. En Gøglertrup drager forbi. To mandlige Efternølere af Truppen dengeneffenb høj mørk Mand, ikædt Cowboydragt, og en Klovn, ser hende og Cowboyen rider chevaleresque over til hendes Side af Vejen og tager sin Hat af med en stor Haandbevægelse. Hun ser forbavset efter ham, og Klovnen viser hende en Reklame for det omrejsende Cirkus, der omtaler den Cowboyklædte Mand som Mister Rudolph.

REKLAME FOR CIRKUSEN, DER BRINGER ET BILLEDE AF MISTER RUDOLPH I SINE ENESTAAENDE PRÆSTATIONER SOM COWBOY OG HESTEBETVINGER.

ET SKÆBNESSVANGERT LØFTE.

Cowboyen har øjensynlig gjort stort Indtryk paa Magda, og da Præstefamilien kommer hjem fra Kirken, faar hun den unge Mand til, noget modstræbende, at love at tage hende med i Cirkus om Aftenen.

PLAKAT!

Referat: NY REKLAME FOR CIRKUSEN, HVOR DER BL.A. STAAR: FØRSTE GANG I GJERLEV I AFTEN STOR GALLAFORESTILLING.

EFTER CIRKUSFORESTILLINGEN

Efter Cirkusforestillingen beder Magda om at faa Lov at gaa om bag Teltet og se paa Artisterne. Hun gaar hen for at klappe et lille Æselføl og kommer derved til at tale med en ung Zigøjnerpige, der danser i Cirkus, og Magda viser hende nogle Dansetrin. Det ender med en regulær Dans mellem de to, til lige stor Forbavselse for den unge Mand, der ikke har set Dansens Begyndelse, da han var optaget af at se paa nogle Heste, og for den flotte Cowboy, der i Mellem tiden er traadt ud af Teltet. Han hilser dybt paa hende og vil øjensynligt til at tale til hende, da den unge Mand med et fast Tag om Magdas Haandled trækker hende bort. Cowboyen staar et Øjeblik ubesluttsom og gaar saa efter dem med hurtige Skridt. Han indhenter dem lige ved Præstegaardslaagen og tager fat i Magdas Haand. Magda viser at hun er charmeret af ham, og det er lige ved at blive til Slagsmaal mellem de to Mænd, hvad der dog forhindres ved Magdas og Moderens Indgriben. De gaar ind og Cowboyen gaar.. Magda og den unge Mand har et Opgør i Præstegaardshaven, der ender med at hun gaar op paa sit Værelse og lader den unge Mand alene med sine Forældre, der søger at berolige ham. Da Magda om Aftenen er ved at gaa i Seng, hører hun en Lyd uden for Vinduet og ser til sin Forbavselse Cowboyen dukke op. Hun søger først at afvise ham, men falder ham pludselig om

Halsen og kysser ham.

Hun lader sig overtale til at flygte bort med ham og efter at have skrevet et kort Brev og taget sin Frakke paa, flygter de ned ad den Stige, Cowboyen har benyttet. Uden for Haven sætter de sig op paa hans Hest og rider bort sammen.

LÆNGSLEN, DER DRAGER.

Den unge Mand sidder i Præstegaardshaven og læser Magdas Brev, hvori hun skriver, at hun er flygtet med den Mand, hun elsker, og at han ikke maa tænke paa at faa hende til Hustru. Den gamle Præst søger at trøste ham, men uden Held, og de gaar bedrøvede hver til sit og kort Tid efter begiver han sig tilbage til Byen. Han tager med Hestevogn til Toget og sidder under Togrejsen i dybe Tanker.

I KØBENHAVN NOGEN TID EFTER.

I ARTISTPENSIONATET.

} en tekst

I et Artistpensionat ser man flere forskellige Artister forsamlet bl.a. en Hundedressør med sin Hund. Magda kommer ind og de hilser høfligt paa hende. Hun venter øjensynligt paa sin Mand, der stadig ikke kommer.

EN TILFÆLDIGHED, DER LEDER PAA SPORET.

Den unge Mand gaar paa Gaden i København og ser Cowboyen (i det følgende omtalt som Artisten) i elegant Antræk, sammen med en Dame i en Landauer. Den unge Mand genkender ham og følger efter Vognen, der holder udenfor Artistpensionatet, hvor Artisten og den unge Dame gaar ind. Den unge Mand følger efter nogen Betænkningstid efter. I Artistpensionatet har Magda med Uro afventet hans Ankomst, og hun bliver baade vred og saaret, da han ankommer med en Dame. Den fremmede Dame sætter sig til Klaveret, og Artisten begynder at danse og opfordrer Magda til at danse med.

EN PAATVUNGEN DANSEPRØVE.

Han faar hende til at tage Blusen af, saa hun bedre kan røre sig og sammen danser de en Artistdansk. Skønt hun ikke synes om Situationen danser hun dog, til pigen ved Klaveret siger det kan være nok, og sammen med Manden forlader Værelset, da Magda er alene synker hun halvvejs sammen ved et Bord,

4

Værtinden kommer ind og meddeler hende, at der er en Mand, der vil tale med hende. Da den unge Mand træder ind tager hun skyndsomst sin Bluse paa. Han søger at overtale hende til at rejse bort med sig. Hun giver tilsidst efter, og de forlader Værelset.

ET LIVS SKÆBNE AFGJORT

Magda er alene styrtet ind i sit Værelset og giver sig i rasende Fart til at pakke. Midt i det hele dukker Artisten op og da han forstaar, hvad hun er ved at gøre, kommer det til et lidenskabeligt Opgør mellem dem, der ender med at han overtaler hende til at blive, og de sætter sig sammen paa Sofaen i en kær- lig Omfavnelse. Under denne Forsoning kommer den unge Mand ind i Værelset uden de bemærker det. Han ser nogen Tid paa dem, og gaar derefter resigneret ube- mærket bort.

Paa et Varieteteaters Scene gøres alt rede til et stort Dansenummer. Tæpperne rulles sammen og forskellige andre Optrædende forlader Scenen, der nu staar tom med kun det bare Trægulv. I Kulisserne staar foruden Regissøren og Brand- manden Artisten og Magda, der nu danser ind i en fejende Indianerdans. Dan- sen bestaar af Runddans omhinanden, for derefter at gaa over til Pigens For- søg paa at fange Manden, hvad der antager direkte Former, da hun med sin Lasso fanger ham og indsnører ham fuldstændigt. Hun Omfavner ham lidenskabeligt og kaster sig til sidst over ham i et vildt Kys. Dansen slutter med de to lig- gende halvt paa Gulvet i vild Omfavnelse. Under stor Applaus forlader de to Scenen.

SKANDALEN

Et af de andre Numre paa Teatret udføres af en blond Syngepige-Danserinde, og en Aften, da Artisten gaar forbi hende paa Scenen, trækker han hende ind til sig og kysser hende. Da Regissøren jager dem bort fra Scenen fortsætter de Omfavnelsen i Kulissen, hvor Magda med Forfærdelse og Vrede ser paa dem. Pigen danser inde paa Scenen under Artistens udelte Interesse. Magda ser med stigende Vrede paa Pigens udfordrende Optræden og kan til sidst ikke styre sig længere, men styrter rasende ind paa Scenen og overfalder Danserinden. De slaas regulært og Artisten og det øvrige Personale maa skille dem.

Da Tæppet er nede, gaar den overfaldne Danserinde rasende op til Direktøren og forlanger Magda og Artisten afskediget. Direktøren bøjer sig, og efter at Magda og Artisten er tilkaldt, maa de døje den Tort i Danserindens Nærværelse at faa deres Tilgodehavende udbetalt og blive afskediget. Danserinden falder Direktøren om Halsen og kysser ham og forlader derpaa Kontoret.

NED AD BAKKE

I Haven til et tarveligt Traktørsted, hvor Magda er ansat til at spille Klaver, rejser et Selskab sig op og gaar, og deres Pladser indtages af bl. a. Artisten og nogle af hans Venner. Magda kommer bagefter og forsøger at overtale ham til at lade være med at drikke, men uden Held. Hun gaar fortvivlet op til Klaveret, der staar halvt skjult i et Slags Lysthus. Artisten sætter sig imedens til at drikke med sine Venner. Ved Indkørslen til Traktørstedet ser man den unge Mand paa Cykletur med nogle Venner. Han trækker sin Cykel ind over Traktørstedets Grund og sætter sig ved et Bord.

EN GENKENDELSE

Her kommer han pludselig til at se op mod Lysthuset med Klaveret og genkender Magda. Hun har ikke set ham og i Stedet for at tiltale hende gaar han ubemærket bort og giver Tjeneren en Billet til hende.

(håndskrevet Brev):

KÆRE FRØKEN, EN VEN VILDE GERNE HAVE EN SAMTALE MED DEM

Tjeneren viser den unge Mand op ad en Trappe, hen gennem en Korridor og ind i et Separatværelse. Tjeneren forlader ham.

FORTÆRINGER SKAL BETALES

Ude i Haven er Timen kommet hvor Artistens Selskab skal betale, og det viser sig at han ingen Penge har men henviser til ^mMagda. Den unge Mand staar imens oppe i Separatværelset og leger med en Kniv, der hører til den Opdækning, der er foretaget. Artistens Selskab har imens forladt ham og han er nu ene tilbage.

DEN, DER SKAL SKAFFE PENGENE TILVEJE

Tjeneren har henvendt sig til Magda, der imidlertid med Bestemthed nægter

at betale Regningen. Artisten følger efter Magda, der imens er gaaet op mod Separatværelset. Han standser hende lige foran Døren og opfordrer hende brutalt til at betale. Hun smutter fra ham ind paa Værelset og ser først da hun lukker Døren, at det er hendes Ungdomsven, der staar foran hende. Hun synker hulkende sammen paa Sofaen. Artisten er vendt tilbage til sine Venner. Ned i Haven ser man, at Tjeneren stadig farer travlt omkring.

ET FORSPILDT LIV

Oppe i Privatværelset fortæller Magda den unge Mand om sit mislykkede Liv, og han søger at trøste hende og tilbyder at tage hende med sig, men hun afviser ham, hun er ham ikke længere værdig. Nede i Haven faar Artisten Tjeneren overtalt til at gaa med sig op sammen med flere af hans Venner, for at de kan faa Pengene fra Magda. Artisten er forrest og da han kommer til Døren hører han Stemmer derindefra og bryder rasende ind, hvor han brutalt tager fat i Magda. Den unge Mand vil blande sig i det, men Magda næsten skubber ham ud af Døren. Artisten kaster sig igen over Magda, der bl.a. faar sin Kjole flaaet. Til sidst griber hun i sin Nød Kniven, som vi før saa laa paa Bordet og stikker Artisten ned. Først da Artisten synker sammen paa Gulvet forstaar hun, hvad hun har gjort og kaster sig hulkende over hans Lig. Først paa dette Tidspunkt er det lykkedes Tjeneren og de andre at komme ind gennem Døren og forfærdede over det Syn, der møder dem, styrter de bort for at hente Politi. Kun den unge Mand bliver tilbage. Magda ænser ham ikke, men ligger stadig over Artistens Lig. Den unge Mand gaar bedrøvet bort ned ad Trappen, hvor han bliver staaende og derved ser Magda blive ^{ført} ned af Politiet. Han gaar henimod hende, men hun ser ham slet ikke, men lader sig føre bort, som var hun forstenet.

SLUT. +

En gade i København. Magda stiger ind i en spørvogn. På bag perronen står der en ung mand, der øjensynlig straks bliver betaget af hende. Da hun taber en noderulle, får han lejlighed til at være gal og samle den op for hende.

Hun stiger af spørvognen, og den unge mand - ingeniør Svane - betænker sig et øjeblik og følger så efter.

Ved indgangen til Frederiksberg Have drister han sig til en ny henvendelse. Hun har åbenbart intet imod det, og de to unge hjerter følges ad til cafeen i haven.

Her drikker de kaffe og nyder hinandens selskab, indtil hun erklærer, at pligten kalder. Han prøver at overtale hende til at blive, men hun må afsted.

Magda Vang meddeler undervisning i klaverspil. Hun, der er forældreløs, bor alene og ernærer sig som musiklærerinde. Midt i timen ankommer der overraskende et brev, en kærkommen indbydelse.

Magda bliver henrykt, sender eleven hjem og skriver straks et bekræftende svar.

På landstationen. Ingeniør Svane er mødt op for at modtage Magda. Sammen kører de i hestevogn gennem landsbyen til præstegården, hvor ingeniørens forældre byder hende hjertelig velkommen. Sommerferien er begyndt.

Magda nyder livet i præstegårdshaven, da præsten kommer for at invitere hende med til gudstjeneste i kirken. Hun vil nødig, men da de allesammen skal derhen, indvilger hun i at følge dem på vej. Hun bliver imidlertid ved havegården og afslår påny at gå med i kirke.

En gøglertrup drager forbi. En høj mørk mand, iført cowboy-kostume rider over til hende og hilser ærbødigt. En cirkusklovn viser hende en reklame for den omrejsende cirkus.

Da præstefamilien kommer hjem, overtaler hun sin ven ingeniøren til et besøg i cirkus samme aften.

Efter forestillingen beder Magda om lov til at gå om bag teltet og se på artistefne. Hun klapper et lille æsefføl og kommer i snak med en ung zigøjnerpige. Magda viser hende nogle dansetrin, tilsidst danser de sammen - til stor overraskelse for ingeniøren og for den flotte artist, hr. Stern, der nu er kommet tilstede.

Stern hilser dybt og vil tale til hende. da ingeniør Svane med

resolut trækker hende bort.

Cowboyen står et øjeblik ubeslutsom og går så efter dem med hurtige skridt. Han indhenter dem ved præstegården og griber Magdas hånd. Det er ved at udarte til slagsmål mellem de to rivaler, men Magda og ~~XXXXXXXX~~ præstgefruen griber ind.

I præstegårdshaven kommer det til et opgør mellem de to unge. Magda går op på sit værelse og lader den unge mand alene med forældrene, som søger at berolige ham.

Det er aften i præstegården. Magda er ved at gå i seng, da hun hører en lyd udenfor sovekammervinduet - og ser Stern komme frem. Først vil hun afvise ham, men pludselig faldet hun ham om halsen og kysser ham.

Han overtaler hende til flugt. Hun skriver et brev til Svane - og sammen flygter de via cowboyens stige.

Dengang gamle præst søger at trøste sønnen, men uden held. Kort efter drager han til byen.

Nogen tid efter befinder Magda sig i et artistpensionat i København. Hun venter på sin mand.

Ingeniør Svane kommer gående på en gade i København, da han med eet ser rivalen, der slog ham ud, komme kørende i elegant landauer og i selskab med en dame, som ikke er Magda. Svane følger efter vognen til artistpensionatet, hvor Stern og hans dame går ind.

Magda bliver vred og såret, fordi hendes elsker ankommer sammen med en dame, men den fremmede dame sætter sig til klaveret, og Stern opfordrer Magda til at danse med ham.

Magda er ikke meget for en påtvungen danseøvelse, men hun får hende til at tage blusen af, så hun bedre kan røre sig, og sammen danser de en artistdans.

De danser til damen ved klaveret siger det kan være nok. Så forlader Stern og damen værelset sammen.

Magda er fuld af bitterhed sunket halvvejs sammen ved bordet, da værtinden melder, at der er en ung mand, som vil tale med hende.

Da Svane træder ind, tager hun skyndsomt sin bluse på. Han vil overtale hende til at følge ham. Tilsidst giver hun efter.

I rasende fart pakker Magda sine ting sammen, men før hun er

færdig, dukker Stern op. Det kommer nu til et lidenskabeligt opgør mellem dem, tilsidst sætter de sig i kærlig omfavnelser på sofaen, hun har besluttet at blive.

Udmærket af dem er Svane kommet ind i stuen. Da han ser, hvad der er hændt, går han stille sin vej.

I et variete-teater. Scenen er gjort klar, og ind danser Stern og Magda, det er et fejende flot dansenummer, en gaucho-dans, vild og lidenskabelig.

Samme sted optræder en blønd syngepige-danserinde. Hun har en dragende virkning på Stern.

Længe har Magda været vidne til Sterns interesse for den blønde, en aften kan hun ikke styre sig længere, i blindt raseri styrter hun ind på scenen og overfalder rivalinden.

Stern og personalet må skille dem ad.

Bagefter forlanger danserinden af direktøren, at han skal afskedige Stern og Magda. Direktøren bøjer sig for kravet og udbetaler dem deres tilgodehavende.

Men nu går det ned ad bakke. I et billigt traktørsted er Magda blevet ansat som pianistinde. Stern og nogle af hans venner kommer tilstede.

Magda vil overtale ham til ikke at drikke, men forgæves. Fortvivlet vender hun tilbage til kælderen, der står halvt skjult bag træer og løvhang. Artisten og hans venner drikkerkraftigt.

Ved indkørselen til traktørstedet. Ingeniør Svane er på cykletur sammen med nogle venner.

Inde i haven får han pludselig øje på Magda. Hun har ikke set ham, men han giver tjeneren en billet til hende.

Tjeneren viser Svane op til et separatværelse.

Stern og hans venner er nået til det punkt, hvor for-
tæringen skal betales. Han henviser til Magda.

Svane står og leger med en kniv, derhører til opdækningen.

Tjeneren præsenterer regningen hos Magda, der bestemt nægter at betale.

Magda går for at træffe den ven, der vil tale med hende. S er fulgt efter hende, og foran døren til separatværelset opfordrer han hende brutalt til at betale.

Hun smutter fra ham ind på værelset - og ser sin ungdomsven foran sig. Hulende synker hun sammen på sofaen.

Artistern Stern vender tilbage til sine kumpaner. Tjeneren farer forvirret omkring.

Magda fortæller Svane, at hendes liv er forspildt. Han trøster hende og tilbyder hende påny, at hun kan rejse med ham. Men hun afviser, hun er ham ikke værdig.

Nede i haven har tjeneren truffet en aftale med Stern om en afvikling af regnskabet, og for at fuldbyrde aftalen opsøger de sammen Magda.

Men inde fra værelset hører Stern stemmer, rasende bryder han ind og griber brutalt fat i Magda.

Svane vil blande sig i det, men hun skubber ham ud af døren.

Påny kaster Stern sig over Magda og flår i raseri hendes kjole.

Da griber Magda kniven fra bordet og retter den med kraft mod Sterns bryst.

Blødende og bevidstløs synker han sammen på gulvet.

Først nu forstår hun hvad hun har gjort. Grædende kaster hun sig over hans lig..

Tjeneren og de andre er kommet til. Forfærdede over det syn der møder dem styrter de afsted for at hente politi.

Den unge ingeniør bliver tilbage, men Magda anser ham ikke.

Bedrøvet går han bort.

Ved foden af trappen bliver han stående.
Lidt efter føres Magda bort af politiet.
Hendes ansigt er forstenet i sorg og smerte.

A E G R U N D E N .

Magda gaar paa Gaden i København og staar op i en forbikørende Sporvogn, hvor der staar en ung Mand, der øjensynlig straks bliver betaget af hende. Da hun taber sin Taske, faar han Lejlighed til at gøre hendes Bekendtskab, og da hun stiger af Sporvognen, følger han, efter først at have betænkt sig, efter hende.

X UNGE HJERTER

I Porten til en Park (Frederiksberg Have) tiltaler han hende igen, og de gaar sammen ind paa en Café (Josty)

X PLIGTEN KALDER

Efter at have drukket Kaffe trækker hun sig tilbage. Han søger at faa hende til at blive længere, men hun gaar og lader ham ene tilbage.

X EN KERKOMMEN INDBYDELSE.

Magda er hjemme hos sig selv, hvor hun giver Klaverundervisning, da hun modtager et Brev. Det er fra den unge Mand og er en Indbydelse til at tilbringe Sommerferien paa Landet i en Præstegaard hos den unge Mands Forældre. Hun bliver meget glad, sender Eleven hjem og skriver straks et bekræftende Svar.

X SOMMERFERIEN.

Paa Landstationen staar den unge Mand og venter, og da Toget bruser frem, er den unge Pige med. De kører sammen i Hestevogn gennem Landsbyen og ankommer til Præstegaarden, hvor hun ønskes hjertelig Velkommen af hans Forældre.

SØNDAG EN SKANDALE I PRÆSTEGAARDEN.

Den unge Pige sidder i Præstegaardshaven og Præsten kommer ud og spørger om hun vil med i Kirke. Magda vægrer sig(?), men da hele den øvrige Familie gaar, indvilliger hun i at følge med i hvert Fald et Stykke paa Vej af Vejen. Trods fornyede Overtalelsesforsøg fra den unge Mands Side, nægter hun dog at følge med i Kirken og bliver i Stedet for staaende ved Havegården,

2

øjensynlig for at nyde det gode Vejr. En Gøglertrup drager forbi. To mandlige Efternølere af Truppen den ene en høj mørk Mand, ikædt Cowboydragt, og en Klovn, ser hende og Cowboyen rider chevaleresque over til hendes Side af Vejen og tager sin Hat af med en stor Haandbevægelse. Hun ser forbavset efter ham, og Klovnen viser hende en Reklame for det omrejsende Cirkus, der omtaler den Cowboyklædte Mand som Mister Rudolph.

REKLAME FOR CIRKUSEN, DER BRINGER ET BILLEDE AF MISTER RUDOLPH I SINE ENESTAAENDE PRÆSTATIONER SOM COWBOY OG HESTEBETVINGER.

ET SKÆBNESSVANGERT LØFTE.

Cowboyen har øjensynlig gjort stort Indtryk paa Magda, og da Præstefamilien kommer hjem fra Kirken, faar hun den unge Mand til, noget modstræbende, at love at tage hende med i Cirkus om Aftenen.

Referat: NY REKLAME FOR CIRKUSEN, HVOR DER BL.A. STAAR: FØRSTE GANG I GJERLEV I AFTEN STOR GALLAFORESTILLING.

EFTER CIRKUSFORESTILLINGEN

Efter Cirkusforestillingen beder Magda om at faa Lov at gaa om bag Teltet og se paa Artisterne. Hun gaar hen for at klappe et lille Æselføl og kommer derved til at tale med en ung Zigøjnerpige, der danser i Cirkus, og Magda viser hende nogle Dansetrin. Det ender med en regulær Dans mellem de to, til lige stor Forbavselse for den unge Mand, der ikke har set Dansens Begyndelse, da han var optaget af at se paa nogle Heste, og for den flotte Cowboy, der i Mellem tiden er traadt ud af Teltet. Han hilser dybt paa hende og vil øjensynligt til at tale til hende, da den unge Mand med et fast Tag om Magdas Haandled trækker hende bort. Cowboyen staar et Øjeblik ubestutsom og gaar saa efter dem med hurtige Skridt. Han indhenter dem lige ved Præstegaardslaagen og tager fat i Magdas Haand. Magda viser at hun er charmeret af ham, og det er lige ved at blive til Slagsmaal mellem de to Mænd, hvad der dog forhindres ved Magdas og Moderens Indgriben. De gaar ind og Cowboyen gaar.. Magda og den unge Mand har et Opgør i Præstegaardshaven, der ender med at hun gaar op paa sit Værelse og lader den unge Mand alene med sine Forældre, der søger at berolige ham. Da Magda om Aftenen er ved at gaa i Seng, hører hun en Lyd uden for Vinduet og ser til sin Forbavselse Cowboyen dukke op. Hun søger først at afvise ham, men falder ham pludselig om

Halsen og kysser ham.

Hun ~~langer~~ ^{langer} overtale til at flygte bort med ham og efter at have skrevet et kort Brev og taget sin Frakke paa, flygter de ned ad den Stige, Cowboyen har benyttet. Uden for Haven sætter de sig op paa hans Kest og rider bort sammen.

LÆNGSLEN, DER DRAGER.

Den unge Mand sidder i Præstegaardshaven og læser Magdas Brev, hvori hun skriver, at hun er flygtet med den Mand, hun elsker, og at han ikke maa tænke paa at faa hende til Hustru. Den gamle Præst søger at trøste ham, men uden Held, og de gaar bedrøvede hver til sit og kort Tid efter begiver han sig tilbage til Byen. Han tager med Hestevogn til Toget og sidder under Togrejsen i dybe Tanker.

I KØBENHAVN NOGEN TID EFTER.

I ARTISTPENSIONATET.

I et Artistpensionat ser man flere forskellige Artister forsamlet bl.a. en Hundedressør med sin Hund. Magda kommer ind og de hilser høfligt paa hende. Hun venter øjensynligt paa sin Mand, der stadig ikke kommer.

EN TILFÆLDIGHED, DER LEDER PAA SPORET.

Den unge Mand gaar paa Gaden i København og ser Cowboyen (i det følgende omtalt som Artisten) i elegant Antræk, sammen med en Dame i en Landauer. Den unge Mand genkender ham og følger efter Vognen, der holder udenfor Artistpensionatet, hvor Artisten og den unge Dame gaar ind. Den unge Mand følger efter nogen Betænkningstid efter. I Artistpensionatet har Magda med Uro afventet hans Ankomst, og hun bliver baade vred og saaret, da han ankommer med en Dame. Den fremmede Dame sætter sig til Klaveret, og Artisten begynder at danse og opfordrer Magda til at danse med.

EN PAATVUNGEN DANSEPRØVE.

Han faar hende til at tage Blusen af, saa hun bedre kan røre sig og sammen danser de en Artistdans. Skønt hun ikke synes om Situationen danser hun dog, til Pigen ved Klaveret siger det kan være nok, og sammen med Manden forlader Værelset, da Magda er alene synker hun halvvejs sammen ved et Bord,

Handwritten notes:
Længslen
Siger efter
han

4

Værtinden kommer ind og meddeler hende, at der er en Mand, der vil tale med hende. Da den unge Mand træder ind tager hun skyndsomst sin Bluse paa. Han søger at overtale hende til at rejse bort med sig. Hun giver tilsidst efter, og de forlader Værelset.

X ET LIVS SKÆBNE AFGJORT

Magda er alene styrtet ind i sit Værelset og giver sig i rasende Fart til at pakke. Midt i det hele dukker Artisten op og da han forstaar, hvad hun er ved at gøre, kommer det til et lidenskabeligt Opgør mellem dem, der ender med at han overtaler hende til at blive, og de sætter sig sammen paa Sofaen i en kærlig Omfavnelse. Under denne Forsoning kommer den unge Mand ind i Værelset uden de bemærker det. Han ser nogen Tid paa dem, og gaar derefter resigneret ubemærket bort.

Paa et Varieteteaters Scene gøres alt rede til et stort Dansenummer. Tæpperne rulles sammen og forskellige andre Optrædende forlader Scenen, der nu staar tom med kun det bare Trægulv. I Kulisserne staar foruden Regissøren og Brandmanden Artisten og Magda, der nu danser ind i en fejende Indianerdans. Dansen bestaar af Runddans omhinanden, for derefter at gaa over til Pigens Forsøg paa at fange Manden, hvad der antager direkte Former, da hun med sin Lasso fanger ham og indsnører ham fuldstændigt. Hun Omfavner ham lidenskabeligt og kaster sig til sidst over ham i et vildt Kys. Dansen slutter med de to liggende halvt paa Gulvet i vild Omfavnelse. Under stor Applaus forlader de to Scenen.

X SKANDALEN

Et af de andre Numre paa Teatret udføres af en blond Syngepige-Danserinde, og en Aften, da Artisten gaar forbi hende paa Scenen, trækker han hende ind til sig og kysser hende. Da Regissøren jager dem bort fra Scenen fortsætter de Omfavnelsen i Kulissen, hvor Magda med Forfærdelse og Vrede ser paa dem. Pigen danser inde paa Scenen under Artistens udelte Interesse. Magda ser med stigende Vrede paa Pigens udfordrende Optræden og kan til sidst ikke styre sig længere, men styrter rasende ind paa Scenen og overfalder Danserinden. De slaas regulært og Artisten og det øvrige Personale maa skille dem.

5

Da Tæppet er nede, gaar den overfaldne Danserinde rasende op til Direktøren og forlanger Magda og Artisten afskediget. Direktøren bøjer sig, og efter at Magda og Artisten er tilkaldt, maa de døje den Tort i Danserindens Nærværelse at faa deres Tilgodehavende udbetalt og blive afskediget. Danserinden falder Direktøren om Halsen og kysser ham og forlader derpaa Kontoret.

X NED AD BAKKE

I Haven til et tarveligt Traktørsted, hvor Magda er ansat til at spille Klaver, rejser et Selskab sig op og gaar, og deres Pladser indtages af bl. a. Artisten og nogle af hans Venner. Magda kommer bagefter og forsøger at overtale ham til at lade være med at drikke, men uden Held. Hun gaar fortvivlet op til Klaveret, der staar halvt skjult i et Slags Lysthus. Artisten sætter sig imedens til at drikke med sine Venner. Ved Indkørslen til Traktørstedet ser man den unge Mand paa Cykletur med nogle Venner. Han trækker sin Cykel ind over Traktørstedets Grund og sætter sig ved et Bord.

† EN GENKENDELSE

Her kommer han pludselig til at se op mod Lysthuset med Klaveret og genkender Magda. Hun har ikke set ham og i Stedet for at tiltale hende gaar han ubemærket bort og giver Tjeneren en Billet til hende.

KJÆRE FRØKEN, EN VEN VILDE GERNE HAVE EN SAMTALE MED DEM

Tjeneren viser den unge Mand op ad en Trappe, hen gennem en Korridor og ind i et Separatværelse. Tjeneren forlader ham.

† FORTÆRNINGEN SKAL BETALES

Ude i Haven er Timen kommet hvor Artistens Selskab skal betale, og det viser sig at han ingen Penge har men henviser til Magda. Den unge Mand staar imens oppe i Separatværelset og leger med en Kniv, der hører til den Opdækning, der er foretaget. Artistens Selskab har imens forladt ham og han er nu ene tilbage.

X DEN, DER SKAL SKAFFE PENGENE TILVEJE

Tjeneren har henvendt sig til Magda, der imidlertid med Bestemthed nægter

6
at betale Regningen. Artisten følger efter Magda, der imens er gaaet op
med Separatværelset. Han standser hende lige foran Døren og opfordrer hen-
de brutalt til at betale. Hun smutter fra ham ind paa Værelset og ser
først da hun lukker Døren, at det er hendes Ungdomsven, der staar foran
hende. Hun synker hulkende sammen paa Sofaen. Artisten er vendt tilbage
til sine Venner. Ned i Haven ser man, at Tjeneren stadig farer travlt om-
kring.

ET FORSPILDT LIV

Oppe i Privatværelset fortæller Magda den unge Mand om sit mislykkede Liv,
og han søger at trøste hende og tilbyder at tage hende med sig, men hun
afviser ham, hun er ham ikke længere værdig. Nede i Haven faar Artisten
Tjeneren overtalt til at gaa med sig op sammen med flere af hans Venner,
for at de kan faa Pengene fra Magda. Artisten er forrest og da han kommer
til Døren hører han Stemmer derindefra og bryder rasende ind, hvor han bru-
talt tager fat i Magda. Den unge Mand vil blande sig i det, men Magda
næsten skubber ham ud af Døren. Artistenkaster sig igen over Magda, der
bl.a. faar sin Kjole flaaet. Til sidst griber hun i sin Nød Kniven, som
vi før saa laa paa Bordet og stikker Artisten ned. Først da Artisten syn-
ker sammen paa Gulvet forstaar hun, hvad hun har gjort og kaster sig hul-
kende over hans Lig. Først paa dette Tidspunkt er det lykkedes Tjeneren
og de andre at komme ind gennem Døren og forfærdede over det Syn, der mø-
der dem, styrter de bort for at hente Politi. Kun den unge Mand bliver t
tilbage. Magda ønsker ham ikke, men ligger stadig over Artistens Lig.
Den unge Mand gaar bedrøvet bort ned ad Trappen, hvor han bliver staaende
og derved ser Magda blive ned af Politiet. Han gaar henimod hende, men
hun ser ham slet ikke, men lader sig føre bort, som var hun forstenet.

*hvor
naar
ulyk
med
gik
Passe*

A R G R U N D E N .

Magda gaar paa Gaden i København/og staar op i en forbikørende Sporvogn, hvor der staar en ung Mand, der sjensynlig straks bliver betaget af hende. / Da hun taber sin Taske, faar han Lejlighed til at gøre hendes Bekendtskab, og da hun stiger af Sporvognen, følger han, efter først at have betænkt sig, efter hende. /

UNGE HJERTER

I Porten til en Park (Frederiksberg Have) tiltaler han hende igen, / og de gaar sammen ind paa en Café (Josty) /

PLIGTEN KALDER.

Efter at have drukket Kaffe trækker hun sig tilbage. Han søger at faa hende til at blive længere, / men hun gaar og lader ham ene tilbage. /

EN KÆRKOMMEN INDBYDELSE.

Magda er hjemme hos sig selv, hvor hun giver Klaverundervisning, da hun modtager et Brev. / Det er fra den unge Mand og er en Indbydelse til at tilbringe Sommerferien paa Landet i en Præstegaard hos den unge Mands Forældre. / Hun bliver meget glad, sender Eleven hjem og skriver straks et bekræftende Svar. /

SOMMERFERIEN.

Paa Landstationen staar den unge Mand og venter, og da Toget bruser frem, er den unge Pige med. / De kører sammen i Hestevogn gennem Landsbyen og ankommer til Præstegaarden, hvor hun ønskes hjertelig Velkommen af hans Forældre. /

Søndag EN SKANDALY I PRÆSTEGAARDEN.

Den unge Pige sidder i Præstegaardshaven og Præsten kommer ud og spørger om hun vil med i Kirke. / Magda vægrer sig(?), men da hele den øvrige Familie gaar, indvilliger hun i at følge med i hvert Fald et Stykke paa Vej af Vejen. / Trods fornyede Overtalelsesforsøg fra den unge Mands Side, nægter hun dog at følge med i Kirken og bliver i Stedet for staaende ved Havegardet, /

Hun omrejsende Gøglertrup

øjensynlig for at nyde det gode Vejr. / En Gøglertrup drager forbi.
To mandlige Efternølere af Truppen den ene en høj mørk Mand, ikædt Cow-
boydragt, og en Klovn, ser hende og Cowboyen rider chevaleresque over til
hendes Side af Vejen og tager sin Hat af med en stor Haandbevægelse. Hun
ser forbavset efter ham, og Klovnens viser hende en Reklame for det omrejsen-
de Cirkus, der omtaler den Cowboyklædte Mand som Mister Rudolph. /

REKLAME FOR CIRKUSEN, DER BRINGER ET BILLEDE AF MISTER RUDOLPH I
SINE ENESTAAENDE PRÆSTATIONER SOM COWBOY OG HESTEBETVINGER.

ET SKÆBNESSVANGERT LØFTE. /

Cowboyen har øjensynlig gjort stort Indtryk paa Magda, og da Præstefamilien
kommer hjem fra Kirken, faar hun den unge Mand til, noget modstræbende, at
love at tage hende med i Cirkus om Aftenen. /

Referat: NY REKLAME FOR CIRKUSEN, HVOR DER BL.A. STAAR: FØRSTE GANG
I GJERLEV I AFTEN STOR GALLAFORSTILLING. /

EFTER CIRKUSFORESTILLINGEN

Efter Cirkusforestillingen beder Magda om at faa Lov at gaa om bag Teltet
og se paa Artisterne. Hun gaar hen for at klappe et lille Æselføl / og kom-
mer derved til at tale med en ung Zigøjnerpige, der danser i Cirkus, og
Magda viser hende nogle Dansetrin. Det ender med en regulær Dans mellem de t
to, til lige stor Forbavselse for den unge Mand, der ikke har set Dansens
Begyndelse, da han var optaget af at se paa nogle Heste, og for den flotte
Cowboy, der i Mellem tiden er traadt ud af Teltet. / Han hilser dybt paa hende
de og vil øjensynligt til at tale til hende, da den unge Mand med et fast T
Tag om Magdas Haandled trækker hende bort. / Cowboyen staar et Øjeblik ube-
slutson og gaar saa efter dem med hurtige Skridt. Han indhenter dem lige ved
Præstegaardslaagen og tager fat i Magdas Haand. / Magda viser at hun er char-
meret af ham, og det er lige ved at blive til Slagsmaal mellem de to Mand,
hvad der dog forhindres ved Magdas og Moderens Indgriben. / De gaar ind og
Cowboyen gaar.. Magda og den unge Mand har et Opgør i Præstegaardshaven, /
der ender med at hun gaar op paa sit Værelse og lader den unge Mand alene
med sine Forældre, der søger at berolige ham. / Da Magda om Aftenen er ved at
gaa i Seng, / hører hun en Lyd uden for Vinduet og ser til sin Forbavselse Cow-
boyen dukke op. / Hun søger først at afvise ham, / men falder ham pludselig om

Halse og kysser ham.

Hun Angermand overtale til at flygte bort med ham og efter at have skrevet et kort Brev og taget sin Frakke paa, flygter de ned ad den Stige, Cowboyen har benyttet. Uden for Haven sætter de sig op paa hans Hest og rider bort sammen.

LÆNGSLEN, DER DRAGER.

Den unge Mand sidder i Præstegaardshaven og læser Magdas Brev, hvori hun skriver, at hun er flygtet med den Mand, hun elsker, og at han ikke maa tænke paa at faa hende til Hustru. Den gamle Præst søger at trøste ham, men uden Held, og de gaar bedrøvede hver til sit og kort Tid efter begiver han sig tilbage til Byen. Han tager med Hestevogn til Toget og sidder under Togrejsen i dybe Tanker.

I KØBENHAVN NOGEN TID EFTER.

I ARTISTPENSIONATET.

I et Artistpensionat ser man flere forskellige Artister forsamlet bl.a. en Hundedressør med sin Hund. Magda kommer ind og de hilser høfligt paa hende. Hun venter øjensynligt paa sin Mand, der stadig ikke kommer.

EN TILFÆLDIGHED, DER LEDER PAA SPORET.

Den unge Mand gaar paa Gaden i København og ser Cowboyen (i det følgende omtalt som Artisten) i elegant Antræk, sammen med en Dame i en Landauer. Den unge Mand genkender ham og følger efter Vognen, der holder udenfor Artistpensionatet, hvor Artisten og den unge Dame gaar ind. Den unge Mand følger efter nogen Betænkningstid efter. I Artistpensionatet har Magda med Uro afventet hans Ankomst, og hun bliver baade vred og saaret, da han ankommer med en Dame. Den fremmede Dame sætter sig til Klaveret, og Artisten begynder at danse og opfordrer Magda til at danse med.

EN PAATVUNGEN DANSEPRØVE.

Han faar hende til at tage Blusen af, saa hun bedre kan røre sig og sammen danser de en Artistdans. Skønt hun ikke synes om Situationen danser hun dog, til Pigen ved Klaveret siger det kan være nok, og sammen med Manden forlader Værelset, da Magda er alene synker hun halvvejs sammen ved et Bord,

Værtinden kommer ind og meddeler hende, at der er en Mand, der vil tale med hende. Da den unge Mand træder ind tager hun skyndsomt sin Bluse paa. / Han søger at overtale hende til at rejse bort med sig. (Hun giver tilsidst efter, og de forlader Værelset. /

ET LIVS SKÆBNE AFGJORT

Magda er alene styrtet ind i sit Værelset og giver sig i rasende Fart til at pakke. / Midt i det hele dukker Artisten op og da han forstaar, hvad hun er ved at gøre, / kommer det til et lidenskabeligt Opgør mellem dem, / der ender med at han overtaler hende til at blive, og de sætter sig sammen paa Sofaen i en kærlig Omfavnelser. Under denne Forsoning kommer den unge Mand ind i Værelset uden de bemærker det. / Han ser nogen Tid paa dem, og gaar derefter resigneret ubemærket bort. /

Paa et Varieteteaters Scene gøres alt rede til et stort Dansenummer. Tæpperne rulles sammen og forskellige andre Optrædende forlader Scenen, der nu staar tom med kun det bare Trægulv. / I Kulisserne staar foruden Regissøren og Brandmanden Artisten og Magda, der nu danser ind i en fejende Indianerdans. / Dansen bestaar af Runddans omhinanden, / for derefter at gaa over til Pigens Forsøg paa at fange Manden, hvad der antager direkte Former, da hun med sin Lasso fanger ham og indsnører ham fuldstændigt. / Hun Omfavner ham lidenskabeligt / og kaster sig til sidst over ham i et vildt Kys. Dansen slutter med de to liggende halvt paa Gulvet i vild Omfavnelser. / Under stor Applaus forlader de to Scenen.

SKANDALEN

Et af de andre Numre paa Teatret udføres af en blond Syngepige-Danserinde, og en Aften, da Artisten gaar forbi hende paa Scenen, trækker han hende ind til sig og kysser hende. Da Regissøren jager dem bort fra Scenen fortsætter de Omfavnelser i Kulissen, hvor Magda med Forfærdelse og Vrede ser paa dem. Pigen danser inde paa Scenen under Artistens udelte Interesse. / Magda ser med stigende Vrede paa Pigens udfordrende Optræden og kan til sidst ikke styre sig længere, men styrter rasende ind paa Scenen og overfalder Danserinden. / De slaas regulært og Artisten og det øvrige Personale maa skille dem. /

5

Da Tæppet er nede, gaar den overfaldne Danserinde rasende op til Direktøren og forlanger Magda og Artisten afskediget. / Direktøren bøjer sig, og efter at Magda og Artisten er tilkaldt, maa de døje den Tort i Danserindens Nærværelse at faa deres Tilgodehavende udbetalt og blive afskediget. (Danserinden falder Direktøren om Halsen og kysser ham og forlader derpaa Kontoret.

NED AD BAKKE

I Haven til et tarveligt Traktørsted, hvor Magda er ansat til at spille Klaver, rejser et Selskab sig op og gaar, og deres Pladser indtages af bl. a. Artisten og nogle af hans Venner. Magda kommer bagefter og forsøger at overtale ham til at lade være med at drikke, men uden Held. / Hun gaar fortvivlet op til Klaveret, der staar halvt skjult i et Slags Lysthus. / Artisten sætter sig imedens til at drikke med sine Venner. Ved Indkørslen til Traktørstedet ser man den unge Mand paa Cykletur med nogle Venner. Han trækker sin Cykel ind over Traktørstedets Grund og sætter sig ved et Bord.

EN GENKENDELSE

Her kommer han pludselig til at se op mod Lysthuset med Klaveret / og genkender Magda. / Hun har ikke set ham og i Stedet for at tiltale hende gaar han ubemærket bort og giver Tjeneren en Billet til hende. /

KÆRE FRØKEN, EN VEN VILDE GERNE HAVE EN SAMTALE MED DEM

Tjeneren viser den unge Mand op ad en Trappe, hen gennem en Korridor og ind i et Separatværelse. Tjeneren forlader ham. /

FORTÆRINGER SKAL BETALES

Ude i Haven er Timen kommet hvor Artistens Selskab skal betale, og det viser sig at han ingen Penge har men henviser til Magda. / Den unge Mand staar imens oppe i Separatværelset og leger med en Kniv, der hører til den Opdækning, der er foretaget. / Artistens Selskab har imens forladt ham og han er nu ene tilbage.

DEN, DER SKAL SKAFFE PENGENE TILVEJE

Tjeneren har henvendt sig til Magda, / der imidlertid med Bestemthed nægter

6

at betale Regningen. / Artisten følger efter Magda, der imens er gaaet op
med Separatværelset. Han standser hende lige foran Døren og opfordrer hen-
de brutalt til at betale. / Hun smutter fra ham ind paa Værelset og ser
først da hun lukker Døren, at det er hendes Ungdomsven, der staar foran
hende. / Hun synker hulkende sammen paa Sofaen. / Artisten er vendt tilbage
til sine Venner. Ned i Haven ser man, at Tjeneren stadig farer travlt om-
kring.

ET FORSPILDT LIV

Oppe i Privatværelset fortæller Magda den unge Mand om sit mislykkede Liv,
og han søger at trøste hende og tilbyder at tage hende med sig, men hun
afviser ham, hun er ham ikke længere værdig. / Nede i Haven faar Artisten
Tjeneren overtalt til at gaa med sig op sammen med flere af hans Venner,
for at de kan faa Pengene fra Magda. / Artisten er forrest og da han kommer
til Døren hører han Stemmer derindefra og bryder rasende ind, hvor han bru-
talt tager fat i Magda. / Den unge Mand vil blande sig i det, men Magda
næsten skubber ham ud af Døren. / Artisten kaster sig igen over Magda, der
bl.a. faar sin Kjole flaaet. / Til sidst griber hun i sin Nød Kniven, som
vi før saa laa paa Bordet og stikker Artisten ned. / Først da Artisten syn-
ker sammen paa Gulvet forstaar hun, hvad hun har gjort og kaster sig hul-
kende over hans Lig. / Først paa dette Tidspunkt er det lykkedes Tjeneren
og de andre at komme ind gennem Døren og forfærdede over det Syn, der mø-
der dem, styrter de bort for at hente Politi. / Kun den unge Mand bliver t
tilbage. Magda ensrer ham ikke, men ligger stadig over Artistens Lig.
Den unge Mand gaar bedrøvet bort ned ad Trappen, hvor han bliver staaende
og derved ser Magda blive ned af Politiet. Han gaar henimod hende, men
hun ser ham slet ikke, men lader sig føre bort, som var hun forstenet.

Samstag 7/11 - 18 Ullers.

A E G R U N D E N.

Magda gaar paa Gaden i København/og staar op i en forbikørende Sporvogn, hvor der staar en ung Mand, der øjensynlig straks bliver betaget af hende. / Da hun taber sin Taske, faar han Lejlighed til at gøre hendes Bekendtskab, og da hun stiger af Sporvognen, følger han, efter først at have betænkt sig, efter hende. /

UNGE HJERTER

Junge Herzen

I Porten til en Park (Frederiksberg Have) tiltaler han hende igen, og de gaar sammen ind paa en Café (Josty) /

PLIGTEN KALDER.

Die Pflicht ruft

Efter at have drukket Kaffe trækker hun sig tilbage. Han søger at faa hende til at blive længere, men hun gaar og lader ham ene tilbage. /

EN KÆRKOMMEN INDBYDELSE.

Eine willkommene Einladung

Magda er hjemme hos sig selv, hvor hun giver Klaverundervisning, da hun modtager et Brev. / Det er fra den unge Mand og er en Indbydelse til at tilbringe Sommerferien paa Landet i en Præstegaard hos den unge Mands Forældre. Hun bliver meget glad, sender Eleven hjem og skriver straks et bekræftende Svar. /

SOMMERFERIEN. - *Sommerurlaub*

Paa Landstationen staar den unge Mand og venter, og da Toget bruser frem, er den unge Pige med. / De kører sammen i Hestevogn gennem Landsbyen og ankommer til Præstegaarden, hvor hun ønskes hjertelig Velkommen af hans Forældre.

Sonntag
EN SKANDAL I PRÆSTEGAARDEN.

Ein Sonntag in Pfarhof

Den unge Pige sidder i Præstegaardshaven og Præsten kommer ud og spørger om hun vil med i Kirke. / Magda vægrer sig(?), men da hele den øvrige Familie gaar, indvilliger hun i at følge med i hvert Fald et Stykke paa Vej af Vejen. / Trods fornyede Overtalelsesforsøg fra den unge Mands Side, nægter hun dog at følge med i Kirken og bliver i Stedet for staaende ved Havegardet, /

de uimberziehende Gauklertruppe!

der omreisende Gøglertruppe

øjensynlig for at nyde det gode Vejr. / En Gøglertrup drager forbi. To mandlige Eftersøgere af Truppen den ene en høj mørk Mand, ikkødt Cowboydragt, og en Klovn, ser hende og Cowboyen rider chevaleresque over til hendes Side af Vejen og tager sin Hat af med en stor Haandbevægelse. Hun ser forbavset efter ham, og Klovnen viser hende en Reklame for det omreisende Cirkus, der omtaler den Cowboyklædte Mand som Mister Rudolph.

Mr. Rudolph in seinem beispiellosen Præstation als Cowboy und Pferdebesitzer!
REKLAME FOR CIRKUSEN, DER BRINGER ET BILLEDE AF MISTER RUDOLPH I SINE ENESTAAENDE PRESTATIONER SOM COWBOY OG HESTEBETVINGER.

ET SKÆBNESSVANGERT LØFTE. *Ein Schicksalhafteres Versprechen.*

Cowboyen har øjensynlig gjort stort Indtryk paa Magda, og da Præstefamilien kommer hjem fra Kirken, faar hun den unge Mand til, noget modstræbende, at love at tage hende med i Cirkus om Aftenen. /

Referat: NY REKLAME FOR CIRKUSEN, HVOR DER BL.A. STAAR: FØRSTE GANG I GJERLEV I AFTEN STOR GALLAFORESTILLING.

Cirkus Festen her aften! Brillante Gallavorstellung in

EFTER CIRKUSFORESTILLINGEN

großen Zelt auf der Wiese hinter dem Gasthof.

Efter Cirkusforestillingen beder Magda om at faa Lov at gaa om bag Teltet og se paa Artisterne. Hun gaar hen for at klappe et lille Esselføl og kommer derved til at tale med en ung Zigøjnerpige, der danser i Cirkus, og Magda viser hende nogle Dansetrin. Det ender med en regulær Dans mellem de to, til lige stor Forbavselse for den unge Mand, der ikke har set Dansens Begyndelse, da han var optaget af at se paa nogle Heste, og for den flotte Cowboy, der i Mellem tiden er traadt ud af Teltet. / Han hilser dybt paa hende og vil øjensynligt til at tale til hende, da den unge Mand med et fast Tag om Magdas Haandled trækker hende bort. / Cowboyen staar et Øjeblik ubesluttsom og gaar saa efter dem med hurtige Skridt. Han indhenter dem lige ved Præstegaardslaagen og tager fat i Magdas Haand. / Magda viser at hun er charmeret af ham, og det er lige ved at blive til Slagsmaal mellem de to Mænd, hvad der dog forhindres ved Magdas og Moderens Indgriben. / De gaar ind og Cowboyen gaar.. Magda og den unge Mand har et Opgør i Præstegaardshaven, der ender med at hun gaar op paa sit Værelse og lader den unge Mand alene med sine Forældre, der søger at berolige ham. / Da Magda om Aftenen er ved at gaa i Seng, / hører hun en Lyd uden for Vinduet og ser til sin Forbavselse Cowboyen dukke op. / Hun søger først at afvise ham, / men falder ham pludselig om

Halsed og kysser ham.

Nun ~~langer~~ ~~Magda~~ overtale til at flygte bort med ham og efter at have skrevet et kort Brev og taget sin Frakke paa, flygter de ned ad den Stige, ~~der~~ Cowboyen har benyttet. Uden for Haven sætter de sig op paa hans Hest og rider bort sammen.

Selnsucht, die ziele!

LÆNGSLEN, DER DRAGER.

Den unge Mand sidder i Præstegaardshaven og læser Magdas Brev, hvori hun skriver, at hun er flygtet med den Mand, hun elsker, og at han ikke maa tænke paa at faa hende til Hustru. Den gamle Præst søger at trøste ham, men uden Held, og de gaar bedrøvede hver til sit og kort Tid efter begiver han sig tilbage til Byen. Han tager med Hestevogn til Toget og sidder under Togrejsen i dybe Tanker.

In Kopenhagen einige Zeit später
I KØBENHAVN NOGEN TID EFTER.

Zur der Artistenpension
I ARTISTPENSIONATET.

I et Artistpensionat ser man flere forskellige Artister forsamlet bl.a. en Hundedressør med sin Hund. Magda kommer ind og de hilser høfligt paa hende. Hun venter øjensynligt paa sin Mand, der stadig ikke kommer.

Ein Zufall, der auf dem Spur leidet.

EN TILFÆLDIGHED, DER LEDER PAA SPORET.

Den unge Mand gaar paa Gaden i København og ser Cowboyen (i det følgende omtalt som Artisten) i elegant Antræk, sammen med en Dame i en Landauer. Den unge Mand genkender ham og følger efter Vognen, der holder udenfor Artistpensionatet, hvor Artisten og den unge Dame gaar ind. Den unge Mand følger efter nogen Betræknings Tid efter. I Artistpensionatet har Magda med Uro afventet hans Ankomst, og hun bliver baade vred og saaret, da han ankommer med en Dame. Den fremmede Dame sætter sig til Klaveret, og Artisten begynder at danse og opfordrer Magda til at danse med.

~~Ein Zufall~~

EN PAATVUNGEN DANSEPRØVE.

Eine Bezwungene Tanzprobe.

Han faar hende til at tage Blusen af, saa hun bedre kan røre sig og sammen danser de Artistdansk. Skønt hun ikke synes om Situationen danser hun dog, til pigen ved Klaveret siger det kan være nok, og sammen med Manden forlader Værelset, da Magda er alene synker hun halvvejs sammen ved et Bord,

Værtinden kommer ind og meddeler hende, at der er en Mand, der vil tale med hende. Da den unge Mand træder ind tager hun skyndsomst sin Bluse paa. / Han søger at overtale hende til at rejse bort med sig. (Hun giver tilsidst efter, og de forlader Værelset. /

ET LIVS SKÆBNE AFGJORT

Magda er alene styrtet ind i sit Værelset og giver sig i rasende Fart til at pakke. / Midt i det hele dukker Artisten op og da han forstaar, hvad hun er ve at gøre, / kommer det til et lidenskabeligt Opgør mellem dem, / der ender med at han overtaler hende til at blive, og de sætter sig sammen paa Sofaen i en kærlig Omfavnelse. Under denne Forsoning kommer den unge Mand ind i Værelset uden de bemærker det. Han ser nogen Tid paa dem, og gaar derefter resigneret ubemærket bort. /

Paa et Varieteteaters Scene gøres alt rede til et stort Dansenummer. Tæpperne rulles sammen og forskellige andre Optrædende forlader Scenen, der nu staar tom med kun det bare Trægulv. / I Kulisserne staar foruden Regissøren og Brandmanden Artisten og Magda, der nu danser ind i en fejende Indianerdans. / Dansen bestaar af Runddans omhinanden, / for derefter at gaa over til Pigens Forsøg paa at fange Manden, hvad der antager direkte Former, da hun med sin Lass fanger ham og indsnører ham fuldstændigt. / Hun Omfavner ham lidenskabeligt / og kaster sig til sidst over ham i et vildt Kys. Dansen slutter med de to ligende halvt paa Gulvet i vild Omfavnelse. / Under stor Applaus forlader de to Scenen.

Lebensschicksal entschieden

SKANDALEN - Der Skandal

Et af de andre Numre paa Teatret udføres af en blond Syngepige-Danserinde, og en Aften, da Artisten gaar forbi hende paa Scenen, trækker han hende ind til sig og kysser hende. Da Regissøren jager dem bort fra Scenen fortsætter de Omfavnelsen i Kulissen, hvor Magda med Forfærdelse og Vrede ser paa dem. Pigen danser inde paa Scenen under Artistens udelte Interesse. / Magda ser med stigende Vrede paa Pigens udfordrende Optræden og kan til sidst ikke styre sig længere, men styrter rasende ind paa Scenen og overfalder Danserinden. / De slaas regulært og Artisten og det øvrige Personale maa skille dem. /

Da Tæppet er nede, gaar den overfaldne Danserinde rasende op til Direktøren og forlanger Magda og Artisten afskediget. / Direktøren bøjer sig, og efter at Magda og Artisten er tilkaldt, maa de døje den Tort i Danserindens Nærværelse at faa deres Tilgodehavende udbetalt og blive afskediget. (Danserinden falder Direktøren om Halsen og kysser ham og forlader derpaa Kontoret.

NED AD BAKKE

Bergab

I Haven til et tarveligt Traktersted, hvor Magda er ansat til at spille Klaver, rejser et Selskab sig op og gaar, og deres Pladser indtages af bl. a. Artisten og nogle af hans Venner. Magda kommer bagefter og forsøger at overtale ham til at lade være med at drikke, men uden Held. / Hun gaar fortvivlet op til Klaveret, der staar halvt skjult i et Slags Lysthus. / Artisten sætter sig imedens til at drikke med sine Venner. Ved Indkørslen til Trakterstedet ser man den unge Mand paa Cykletur med nogle Venner. Han trækker sin Cykel ind over Trakterstedets Grund og sætter sig ved et Bord.

EN GENKENDELSE

Eine Wiedererkennung

Her kommer han pludselig til at se op mod Lysthuset med Klaveret / og genkender Magda. / Hun har ikke set ham og i Stedet for at tiltale hende gaar han ubemærket bort og giver Tjeneren en Billet til hende. /

Liebes Frl, ein Freund möchte gern ein Gespräch mit Ihnen

KÆRE FRØKEN, EN VEN VILDE GERNE HAVE EN SAMTALE MED DEM

Tjeneren viser den unge Mand op ad en Trappe, hen gennem en Korridor og ind i et Separatværelse. Tjeneren forlader ham. /

Die Ziche muß bezahlt werden

FORTÆRINGEREN SKAL BETALES

Ude i Haven er Timen kommet hvor Artistens Selskab skal betale, og det viser sig at han ingen Penge har men henviser til Magda. / Den unge Mand staar imens oppe i Separatværelset og leger med en Kniv, der hører til den Opdækning, der er foretaget. / Artistens Selskab har imens forladt ham og han er nu ene tilbage.

Derjenige, der das Geld beschaffen muß

DEN, DER SKAL SKAFFE PENGENE TILVEJE

Tjeneren har henvendt sig til Magda, / der imidlertid med Bestemthed nægter

at betale Regningen. / Artisten følger efter Magda, der imens er gaaet op
med Separatværelset. Han standser hende lige foran Døren og opfordrer hen-
de brutalt til at betale. / Hun smutter fra ham ind paa Værelset og ser
først da hun lukker Døren, at det er hendes Ungdomsven, der staar foran
hende. / Hun synker hulkende sammen paa Sofaen. / Artisten er vendt tilbage
til sine Venner. Ned i Haven ser man, at Tjeneren stadig farer travlt om-
kring.

Ein verlorenes Leben!

ET FORSPILDT LIV

Oppe i Privatværelset fortæller Magda den unge Mand om sit mislykkede Liv,
og han søger at trøste hende og tilbyder at tage hende med sig, men hun
afviser ham, hun er ham ikke længere værdig. / Nede i Haven faar Artisten
Tjeneren overtalt til at gaa med sig op sammen med flere af hans Venner,
for at de kan faa Pengene fra Magda. / Artisten er forrest og da han kommer
til Døren hører han Stemmer derindefra og bryder rasende ind, hvor han bru-
talt tager fat i Magda. / Den unge Mand vil blande sig i det, men Magda
næsten skubber ham ud af Døren. / Artisten kaster sig igen over Magda, der
bl.a. faar sin Kjole flaaet. / Til sidst griber hun i sin Nød Kniven, som
vi før saa laa paa Bordet og stikker Artisten ned. / Først da Artisten syn-
ker sammen paa Gulvet forstaar hun, hvad hun har gjort og kaster sig hul-
kende over hans Lig. / Først paa dette Tidspunkt er det lykkedes Tjeneren
og de andre at komme ind gennem Døren og forfærdede over det Syn, der mø-
der dem, styrter de bort for at hente Politi. / Kun den unge Mand bliver t
tilbage. Magda ensrer ham ikke, men ligger stadig over Artistens Lig.
Den unge Mand gaar bedrøvet bort ned ad Trappen, hvor han bliver staaende
og derved ser Magda blive ned af Politiet. Han gaar henimod hende, men
hun ser ham slet ikke, men lader sig føre bort, som var hun forstenet.

Indstillinger i "Afgrunden".

4753

1) Gade i København	XXXX full shot	+
2) Bagperron paa en Sporvogn	halvtotal	
3) samme Perron med Glint af en Allé
(midt i Scenen flyttes Kamera eller
maaske kun Sporvogn lidt)	"	
4) samme men i anden Indstilling
(Sporvognen er paa Vej ud af Billedet)	"	
5) Indgang til Park (Frederiksberg Have)	total	
6) Friluftsrestaurant (Josty)	full shot	
7) Ved et Cafebord	"	
8) Spilleundervisning i Magdas Hjem	"	
9) Magda skrivende	halvnær (!)	
10) Stationen (med et frembrusende Tog)	total	
11) Hestevogn gennem Landsbyen	"	
12) Præstegaarden	"	
13) Foran Havedøren i Præstegaarden	full shot	
14) Ved Havegården udenfor Præstegaarden	total	
15) Landevej med Gøglere (Kameraet drejes
svagt i denne Scene, saa den ender med
at være næsten identisk med 14)	"	
16) som 13		
17) Udgangen fra Cirkus	full shot	
18) Bag Teltet	total	} (Personerne opvar
spiser, saa indstillingen
luger ud og ender i halvtotal)
19) som 14	"	
20) Præstegaardshaven	"	(eller full shot)
21) Magdas Værelse	full shot	
22) Stigen mod Muren	total	(ender nok i halvtotal)
23) som 14 og 19	"	
24) Landevej	"	
25) Bank i Præstegaardshaven (evt. -men
vistnok ikke - lig 20)	"	
26) som 13 og 16		(ender nok i halvtotal)

27) Udenfor Stationen	total
28) Den unge Mand i Toget	halvnær
29) Artistpensionatet	total
30) Gadehjørne	"
31) Gade foran Pensionatet (Kameraet drejer ret betydeligt (c.30°!) ind mod Huset)	"
32) som 29	
33) Magda's Værelse i Pensionatet (Kameraet drejes ikke ubetydeligt (c.20°) under Svenen)	"
34) Teaterscene med Tæppet nede	"
35) " i anden Vinkel og med Orkester til højre.	"
36) som 34	
37) som 35 (evt. - men usandsynlig - dog lig 34 og 36 blot med optrukket Tæppe)	"
38) Magda og Artisten i Kulissen	halvtotal
39) som 35	
40) Direktørens Kontor	total
41) i Traktørstedets Have	"
42) Magda ved Klaveret	full shot
43) som 41	
44) Ingangen til Traktørstedet (Kameraet drejes noget mod højre)	total
45) som 41 og 43	
46) som 42	
47) som 41,43 og 45	
48) Trappen til Huset	"
49) Korridoren	"
50) Privatværelset	"
51) som 49	
52) som 41,43,45 og 47	
53) som 50	

*NB: Alle 3 indatillinger
i 50 nærmere full shot
og følgende*

- 54) som 41,43,45 og 47 (Haven) total
- 55) som 49 og 51 (Korridoren)
- 56) som 50 og 53 (Privatværelset)
- 57) som 49,51 og 55
- 58) som 41,43,45,47 og 54
- 59) som 50,53 og 56
- 60) som 41,43,45,47 og 54
- 61) som 49,51,55 og 57
- 62) som ~~59,53,56~~ og 59
- 63) som 49,51,55,57 og 61
- 64) som 50,53,56,59 og 62
- 65) som 48 (Trappen)
- 66) som 50,53,56,59,62 og 64
- 67) som 48 og 65
- 68) som 50,52,56,59,62,64 og 66
- 69) som 48,65 og 67

*(Personerne som har været fremme, at 4 nok =
stillingen anføres bliver holdt)*

AFGRUNDEN.

Produktion: Hjalmar Davidsen, 1910

Manuskript og Instruktion: Urban Gad.

Fotograf: Alfred Lind.

Medvirkende: Asta Nielsen (Magda Vang), Robert Dinesen (Knud Svane), Poul Reumert ("Mr. Rudolph"), Oscar Stri-bolt (den tykke Tjener), Hulda Didrichsen (Præstekonen), Hans Neergaard (Præsten).

Magda Vang, en ung kvinde der ernærer sig som spillelærerinde i København, træffer en dag på en sporvogn en sympatisk ung mand, Knud Svane, som er meget interesseret i hende. Deres bekendtskab uddybes nærmere, da hun tager imod en invitation til at tilbringe sin sommerferie på landet i præstegården hos den unge mands forældre. Under opholdet her kommer en gøglertrup til landsbyen, og Magda betages straks af "Mr. Rudolph", truppens førende hestebetvinger. Hun overtaler Knud Svane til at gå med i cirkus og efter forestillingen, går de om bag teltet for at se på artistlivet. Her træffer hun "Mr. Rudolph", men Knud Svane tager hende bort fra teltet og de går hjem. "Mr. Rudolph" er imidlertid fulgt efter og Magda viser tydeligt, at hun er charmeret af ham. Efter et skænderi med Knud Svane lukker Magda sig inde på sit værelse. Om aftenen kommer "Mr. Rudolph" op til hende, og de flygter sammen på hans hest.

Knud Svane finder et afskedsbrev og rejser til København for at finde Magda. I mellemtiden er Magda og "Mr. Rudolph" flyttet ind på et artistpensionat og forholdet mellem dem er for "Mr. Rudolph"s vedkommende kølnet en del. Knud Svane opdager tilfældigt "Mr. Rudolph" sammen med en dame i en landauer. Han følger efter vognen og når til artistpensionatet. Magda har med uro ventet på "Mr. Rudolph", og hun bliver vred da han ankommer med en dame. Efter en danselektion forlader parret igen Magda, og Knud Svane ser en chance for at træffe Magda. Han overtaler hende til at vende tilbage til ham, og hun begynder at pakke. Imidlertid vender "Mr. Rudolph" tilbage, og han har let ved at overtale hende til at blive. På varietéen danser "Mr. Rudolph" og Magda en apachedans, men deres engagement ødelægges på grund af et jalousiopgør mellem Magda og en syngepige. Det går ned ad bakke for parret og Magda må tage arbejde som pianist inde på et traktørsted. "Mr. Rudolph" drikker sammen med nogle venner sammesteds, og ænser ikke Magdas protester. Knud Svane, der er på cykletur sammen med nogle venner, gør ophold ved traktørstedet, og han genkender snart Magda og aftaler, gennem tjeneren, et møde med hende. "Mr. Rudolph", som ingen penge har at betale regningen med, følger efter Magda for at få hende til at betale, men hun vrider sig løs fra ham og flygter ind på et værelse, hvor Knud Svane venter hende. I mellemtiden har artisten tilkaldt sine venner og de bryder

døren op. Knud Svane vil gribe ind, men Magda nærmest skubber ham ud ad døren. "Mr. Rudolph" kaster sig rasende over Magda, der i fortvivlelse griber en bordkniv og stikker ham ned. Da politiet ankommer, bliver hun arresteret, og hun lader sig viljeløst føre bort, ~~tilsyneladende uden at genkende Knud Svane, som har ventet på hende.~~

slut.

THIS IS TO CERTIFY THAT

Afgrunden

HAS BEEN HONOURED BY SELECTION

TO PARTICIPATE IN THE

• W E L L I N G T O N •
TWENTIETH
FILMFESTIVAL

JULY 1991

Bill Gosden
Bill Gosden
DIRECTOR

Peter Cooke
Peter Cooke
PRESIDENT

Der er noget barokt ved Asta Nielsens Kunst. En besynderlig Orkide. Hun passer i Sandhed ikke ind i en Wieneroperette. Og derfor er hun meget uheldig stillet. Thi netop af den Grund gaar hun nu ledig Aar efter Aar, fordi hun ikke kan synge Léhar. Ja, hendes sjældne Evner har i mange Aar ikke en eneste Gang faaet en virkelig Rolle at prøve Kræfter paa.

7?
Derfor skal de, som i mange Aar har ønsket at se hende i en Rolle, hvor hendes fik virke - de skal være taknemmelige for den Film "Afgrunden". Teatrene har sammensvoret sig: de vil forbyde sine Kunstnere at befatte sig med sligt lavt som Biografteater. De taler bekymret om Skuespilkunsten, som de slemme Biografteatre ødelægger. Men for at deres Ord skal faa Berettigelse, burde de gøre det Faktum umuligt, at en stor Skuespillerinde efter i mange Aar at have gaaet ledig, tilsidst maa ty til et Biografteater for at hendes mærkelige Evner kan blive aabenbare.

Thomas Krag.

i Moskva

OPTAGELSEN AF FILMEN "AFGRUNDEN"

Der var paa Det ny Teater i København i 1910 en ung, talentfuld Skuespillerinde, der hed Asta Nielsen. Hendes sceniske Virksomhed var ikke stor, for hun fik aldrig de Opgaver, der kunde udvikle hendes særlige Evner, og som hun higede efter med en egen besked, indødt Stilsfærdighed. Asta Nielsen havde store, brune lidt tunge Øjne, Haar saa sort og blankt som Tjørre og en dyb Stemme med en blandet Klangfarve, baade lys og mørk, u-sentimental i Tonen, baaret af Vilje, Klogskab, Humør og Spot. Teatret benyttede hende i Roller af et surt eller komisk Tilsnit eller lod hende forvandle sig til gamle Koner, hvad hun naturligvis blev ked af i Længden.

Peter Urban Gad var ansat ved Det ny Teater i dets første Sæson og medvirkede ogsaa i den næste som Sceneinstruktør. En Juledag mødtes han og Asta Nielsen tilfældigt paa Raadhuspladsen og vekslede et Par Ord i Forbifarten. De talte om, at hun paa Teatret stadig var uden virkeligt Arbejde, og hundsagde: "Det ender min Sandten med, at jeg maa prøve paa at filme for at vise, at jeg dog ikke er helt uduelig. Jeg tror, jeg vil se at finde en eller anden Forfatter og bede ham skrive en Film til mig." Efter disse Ord, henkastet halvt i munter Spøg, halvt i bitter Alvor, lo de og gik hver til sit. Men Urban Gad var blevet grebet af de fantastiske og valdige Muligheder, som han havde set for sig i et Glimt, og han kunde ikke slukke den Brand, som Asta Nielsen uden at ane det havde kastet i hans Sind. Tanken var oprørsk og forferdende. At gaa til Filmen, denne usle Bastard, denne foragtelige Blanding af fotografisk Teknik og markokrigerisk Gøgl, den mest himmelraabende Modsetning til al Aand og Kunst. Men Ideen var svimlende. Kunde man virkelig tvinge Filmen ind i Aandens Tjeneste og lade den dreje sig med sine Spoler rundt om Jorden med Kunstens hellige Gnist som Tænding for Maskinernes Drivkraft - kunde man?

Samme Aften skrev Urban Gad sin første Film, "Afgrunden". Han boede dengang hos sine Forældre, Admiralen og Fru Emma Gad, der tilsammen var et Udtryk for den fineste Fornemhed, varmeste Venlighed og kløgtigste Klogskab og havde skabt et Hjem, der gennem en Menneskealder stod som et af de ypperste i København og var et Samlingssted for alt, hvad der fandtes af Aand i Danmark.

"Afgrunden" var den første af alle Film, der bevidst satte sig det Maal at føre Teatrets Kunst ud af Skuespilhusets snævre Rammer og give den Vinger, saa den kunde flyve ud over Alverden.

Asta Nielsen tog med Taknemmelighed imod den kvindelige

Hovedrolle i "Afgrunden", og jeg sagde straks Ja Tak til den mandlige, fordi jeg syntes, det var en Opgave, som jeg maatte kunne magte paa Scenen, og ved Indspilningen af en Film, tænkte jeg, maatte der gælde de samme Regler som paa Teatret. Jeg følte mig aldeles tryk, især fordi Indstuderingen og Optagelserne jo skulde ledes af Filmens Forfatter, min Barndoms Legekammerat og kære Ven Peter Urban Gad, saaledes at mulige Anstrengelser for at genere Arbejdet ved paa Forhaand at stemple det nye Forhavende som et ukunstnerisk og ukultiveret Sensationsforsøg absolut maatte mislykkes. Og ret beset var der intet uhøderligt eller for den borgerlige Ære krænkende i vort Forsøg.

Omkostningerne ved Filmen skulde bæres af Direktør Hjalmar Davidsen, som saa vilde opføre den paa sit Teater, "Kosmorama", der laa paa Hjørnet af Østergade og Kristen Bernikowsgade.

Saa begyndte vi under meget primitive Forhold. Instruktør Gad havde hos en Mand, der hed Therp, lejet en Tribune og nogle Dekorationer, som ellers benyttedes ved Dilettantforestillinger. Denne lille bitte Scene med Tilbehold blev kørt hen i Stokhuset og opstillet der, midt i Gaarden, under aaben Himmel, hvad der naturligvis i Forvejen var indhentet Tilladelse til. Her var lyst og roligt, frit for Tilskuere. Stokhuset var ikke mere i Brug, men i dette ældgamle Fængsel, paa Hjørnet af Østervold og Stokhusgade, fandtes endnu, med Nedgang fra Porten gennem en smal, stejl Stentrappe, det bølgermærke, underjordiske Rum, hvori de farligste Forbrydere i Tidens Løb har siddet lønket til en Jernbøjle i Muren, sidst den berygtede Ole Kollerød. Oppe i Gaarden derimod var der højt indbydende. Vedbenranker snoede sig over det røde Tegltag op til en malerisk Kvistetage, og selv Jernstængerne foran Cellevinduerne i dette nedlagte Militærfængsel virkede med en særegen, gammeldags Hygge.

I disse Omgivelser spillede vi næsten alle Filmens Scener. Her var et Hjørne af det Cirkustelt, hvor Heltinden i Filmen, Asta Nielsen, fulgt af sin Forlovede, Præstessønnen, Robert Dinesen, for første Gang mødte og blev betaget af den dristige og flotte Artist, Skolerytter og Cowboy, der skulde blive hendes Skæbne, og som spillede af mig. Og op mod et af Kvistvinduerne stillede vi den Stige, ad hvilken jeg bar hende ned, da jeg bortførte hende fra Præstegaarden. Midt i Stokhusets Gaard paa Tribunen stod den Dekoration, der forestillede Værelset i Artistpensionatet, hvor hun og jeg havde slaaet os ned, og

hvor der senere udspejlede et voldsomt Skinsygedrama mellem hende og en kvindelig Artist, Emilie Sannon, med hvem jeg havde gjort Bekendtskab. I samme Stue foregik ogsaa en af Filmens stærkeste og mest realistiske Scener, hvor hendes tidligere Kæreste, der tilfældigt igen har truffet hende, kommer ind for at tage hende med sig og redde hende fra det uverdige Liv, som jeg, der efterhaanden gennem Kvinder og Vin er sunket dybere og dybere ned, har ført hende ud i. Jeg, som nu næsten er Vrag, trænger ind i Stuen til de to, fordi jeg vil gennemføre en sidste, fortvivlet Plan: at tvinge hende til gennem ham, der stadig elsker hende, og gennem andre at skaffe Penge til Huse. I sin Afsky og Rædsel, og da hun ikke ser nogen Udvej til at gøre sig fri og hæve sig op af Skarnet, tager hun saa sin Beslutning. Ganske stille lister hun sig baglæns hen til Spisebordet, hvor Resterne fra Frokosten endnu staar uordentligt mellem hinanden, finder en Brødkniv, som hun skjuler bag Ryggen, og i et pludseligt Spring farer hun hen mod sin Bæddel og stikker Kniven dybt i hans Hals.

I disse Scener og i den følgende, Filmens sidste, som nogle Dages senere blev spillet ude i Allégade hos Lorry Fejlberg, og hvor hun, ført af en Betjent, vaklede ned ad den Trappe, som endnu den Dag i Dag findes uden for Riddersalen, og ligesom i Drømme gik hen imod Fotografens Objektiv, udfoldede Asta Nielsen med ét alle sine Evner, Lidenskaben, Nedværdigheden, Hadet stod skiftevis præget paa hvert Træk af hendes Ansigt, hver Fiber i hendes Krop Og saa steg hun i Udtryksfuldhed stadig højere og højere, fra det Øjeblik, hvor Tanken om Mordet opstaar, til Handlingsojeblikkets vældige Kraft, derfra over i Afslappelsen, mens Bevidstheden sløvedes mere og mere, mens Blik, Bevægelser, Gang, efterhaanden stivnede, og alt til Slut forstenedes.

Urban Gad havde udtænkt og tilrettelagt alting, selv de mindste Ubetydeligheder, paa en overraskende ny og virkningsfuld Maade og med stor kunstnerisk Finhed. Ved Optagelserne ude hos Lorry saa jeg hende i Haven en lidt fedladet og træt Opvarter, der lænede sig op mod et Træ. Ivrigt skyndte jeg mig hen til Instruktøren og hviskede:

"Se dog den vidunderlige Opvartertype derhenne. Tror du ikke, du kan faa ham med paa Billedet?" Urban Gad saa lidt paa mig og sagde med bekymret Alvor: "Jo, det haaber jeg da inderligt, for det er nemlig Stribolt, som jeg har engageret til at servere Øl for Havens Gæster!" Blandt disse Gæster i Haven var i øvrigt baade den fyldige Bas Johannes Fønss og den slanke Tenor Arne Weel, der her under Nydelsen af en Pilsner fra Fad høstede sine allerførste Erfaringer om Film.

Men hvor var dog alle Hjælpemidlerne, de kunstneriske som de tekniske, uendeligt smaa og primitive dengang, og hvor var man afhængig af Vind og Vej og tusinde Tilfældigheder. Hvis Solen i Stokhusgaarden gik bag en Sky, saa maatte alting stoppe, indtil den igen venligst vilde kikke frem. Et Vindstød fik af og til paa en illusionsforstyrrende Maade Væggen i Stuen til at bugne som et udspændt Sejl, saa at Billederne maatte tages om og om igen.

Da jeg som Rytter bortførte Asta Nielsen fra Præstegaarden, hvilket gik for sig i en stille Allé ude i Klampenborg, blev Hesten ærgerlig over min Mangel paa Ridefærdighed og syntes vel heller ikke om, at jeg i min venste Arm holdt en Dame, som, i en for alle Parter ubekvem Stilling, sad sidelæns paa Sadlen foran mig. Lige da vi havde passeret Kameraet, satte den i rasende Galop. Jeg klemte Asta Nielsen ind til mig uden fjerneste Tanke paa hendes Ribben og lukkede mine Ben som en Knibtang om Dyrets Sider. Hesten misforstod maaske dette, som fra min Side kun var tænkt som et Forsøg paa ikke at falde af med min kostbare Byrde, og tog det rimeligvis for en Opfordring til at sætte Farten yderligere op; det varede nemlig længe, inden den gav fortabt og lod os komme af. Urban Gad, der havde faaet det hele med paa Filmen, lige indtil vi forsvandt som en lille Støvsky i det fjerne, kom nu hen til os og sagde meget oplivet: "Tak. Det saa storartet ud!"

Og saa var der Dansen, den berømte Gaucho-Dans; ogsaa den var forud for sin Tid paa samme Maade, som Filmen var det i sin Helhed. Den var oprindelig komponeret af Fru Tardini, men under Instuderingen, der foregik i et lille Lokale oven over det nuværende National-Scala, kom Urban Gad til Stede og foreslog Ændringer, der bevirkede, at Asta Nielsens og min Dans til Slut blev et helt lille Drama for sig selv. I det Kostume, hvori den skulde filmes, Toreador foroven og Cowboy forneden, prøvede jeg de mange mærkværdige Trin, Spring og Attituder, saa ivrigt optaget, at jeg slet ikke skænkede det nogen Tanke, hvordan Dansen i sin Helhed vil-

de kunne virke paa Filskuerne. Først da jeg saa Asta Nielsens sorte Silkedragt, der ved en af Prøverne ankom i en Pakke paa Størrelse med en Tændstikæske af dem til Husholdningsbrug, følte jeg lidt Angstelse. Og da jeg derefter i den Dobbelt-celle i Stokhuset, som tjente os til fælles Paaklædningsværelse, bemærkede, at hun maatte male sine Ben sorte, idet hun umuligt kunde benytte Strømper, fordi disse forudsatte Strømpeholdere, hvortil der ikke var levnet mindste Plads under Kjolen - saa fik jeg en Mistanke om, at denne Gaucho-Dans, i hvilken hun paa et givet Tidspunkt bandt mig med et Tov, som hun atter befriede mig fra i en langsom, glidende Rundgang, og hvis Sluteffekt var, at hun stille sank sammen paa Gulvet, efter at jeg havde bidt hende i Struben, maaske nok kunde afstedkomme nogle vel kraftige Virkninger. Jeg bad derfor Hr. Davidsen, om jeg ikke maatte faa Dansen at se, inden den blev vist for Publikum; men Svaret var, at det ikke kunde lade sig gøre af tekniske Grunde. Filmen var lagt i koldt Vand! Da jeg saa den, maatte jeg indrømme, at det trængte den ogsaa til.

Saa kom Førsteopførelsen af "Afgrunden". Ingen Pen formaar blot at antyde Forløbet og Efterdønningerne. Vendinger som kolossal Sejr, vanvittig Sækses, uhørt Triumf er ganske intetsigende i denne Forbindelse. Men Københavns Politi kan berette om de Styrker, der dagligt maatte udkommanderes ikke bare i "Kosmorama"s Gaard og Port, men paa hele Østergade op mod Kongens Nytorv, hvor Menneskerækken som en Midgaardsorm bugtede sig langsomt frem mod "Afgrunden"s forjættede Lærred. Og saaledes overalt. Herefter begreb man, at Filmen ejede uanede Muligheder som Bærer af Skuespilkunst. "Afgrunden" blev Udgangspunktet for den internationale, dramatiske Films Sejrs-gang over Verden. Den opførtes alene i Tyskland mere end otte Aar i Træk!

Jeg selv tog Mod til mig og gik en Eftermiddag - var det Premieren? - i "Kosmorama" for at se denne Film. Det endte galt. Ganske vist forholdt jeg mig pænt og nydeligt under Filmens første Halvdel, skønt det var overordentlig pinligt at se paa denne Hr. Reumert. Han virkede paa mig som en fjern Slægtning, der var faldet højst uheldigt ud, og som jeg skammede mig over i Stilhed. Men da dette Individ tog fat paa sin Gaucho-Dans, brast min Overbærenhed. Jeg rejste mig uden Skaansel fra min Plads og fandt en Reserveudgang, som jeg aabnede. Dagens velsignede Lys skinrede et Øjeblik ind i Lokalet og bragte Billederne paa Lærredet til at blegne. Der lød en dump, misbilligende Mumlen fra Publikum, men da var jeg allerede ude af Syne, paa Vej gennem "Kosmorama"s Gaard til Kristen Bernikow! Og jeg kom aldrig siden igen.

Dansen blev senere hen stjålet. Her i Byen blev den opført i "Kisten" af et Par, der reklamerede med, at her fandtes den ægte Gaucho-Dans, medens den paa Filmen, trods de u-

heldige Omstændigheder ved Tidsfølgen, kun var et slet Plagiat.

Den aldgamle Mester, Teatret, og den unge Lærling, Filmen, ligner hinanden. De har begge samme Maal: at forstaa Mennesker og fortælle om dem. Men de er to vidt forskellige Skabninger. Mens Filmen faar sit Liv igennem Billeder, der blot støttes af ledsagende Ord, saa lever Teatret sit Liv gennem Ordet, der kun støttes af ledsagende Billeder.

Derfor maa det ydre og iøjnefaldende blive det alt afgørende i Filmens Verden, medens i Teatrets Rige det indre og usynlige er den Grundvold, hvorpaa alting hviler.

Filmen kan i sin Anskueligheds skinnende Straaleglans herske uindskrænket over Alverdens Skatte, men er, selv i sin største kunstneriske Verdi, afhængig af Maskinernes Kraft som Formidler. Teatret, gemt i Tusmørkets dørende Skjul, ejer kun faa og fattige Midler, men ved dets simple Arne kan Kunstens evige Flamme uhindret springe fra Sjæl til Sjæl.

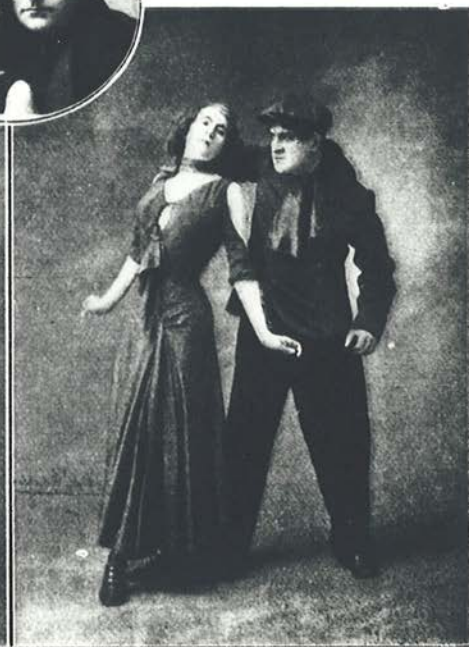

Asta Nielsen og Poul Reumert danser
Apachedans i „Afgrunden“. — Teg-
net af Urban Gad.

APACHEDANSEN

ENHVER Dans har sit Motiv. Den allernyeste Dans — Apachedansen — har til Motiv Paris' halvt brutale, halvt romantiske Forbryderliv. De parisiske Apachebøller, der bærer Navn efter en forlængst uddød Indianerstamme, fremstilles for Tiden i Sang og Billeder paa Scenerne i Paris og London og giver Storbyernes trætte Nerver en pikant og kraftig Irritation. Apachedansen er heller ikke uinteressant — den skildrer den brutale Behandling, Gadenes Piger er udsat for fra Apachens Side: han kyler hende omkuld, vrider hendes Haandled og drejer hende bagover . . . og hun lader staa til i Betagelse og Angst, i den ydmygste Underkasten.

Apachedansen stammer fra *Moulin rouge* og den er ved at brede sig over Verden som en Afløsning for Negerdansen. Den er ikke i og for sig uskøn — det raa Forbillede er omstøbt til Kunst, til en ny Form for Rytme og Plastik.

1910

GAUCHO DANSEN

Danset i

Kunsthfilmen

»Afgrunden»

af

Frk. Asta Nielsen og Hr. Poul Reumert.

Komponeret

af

THORVALD RASCH.

FORLÆGGERENS EJENDOM FOR ALLE LANDE.
KJØBENHAVN & LEIPZIG.

WILHELM HANSEN, MUSIK-FORLAG.

KRISTIANIA.

NORSK MUSIK-FORLAG.

(BRØDRENE HALS - WARMUTH - WILHELM HANSEN.)

KOSMORAMA.

KJØBENHAVN.

1910

075

Gaucha Dansen!

ENTRÉ.

THORVALD RASCH.

The first system of music is in 2/4 time and consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower in bass clef. It begins with a dynamic marking of *ff* and features a series of chords and eighth-note patterns. The key signature has one sharp (F#).

Tempo a Two Step.

The second system continues the piece and includes dynamic markings of *ff* and *mf*. The music features a mix of chords and eighth-note patterns, with a key signature change to two sharps (F# and C#).

The third system continues the piece with a mix of chords and eighth-note patterns. The key signature remains two sharps.

The fourth system continues the piece with a mix of chords and eighth-note patterns. A dynamic marking of *f* is present. The key signature remains two sharps.

The fifth system continues the piece with a mix of chords and eighth-note patterns. A dynamic marking of *f* is present. The key signature remains two sharps.

The sixth system concludes the piece with a mix of chords and eighth-note patterns. A dynamic marking of *ff* is present. The key signature remains two sharps.

Moderato.

The first system of the Moderato section consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a 6/8 time signature, starting with a piano (*p*) dynamic. It features a melodic line with eighth and sixteenth notes, some beamed together. The lower staff is in bass clef, providing harmonic support with chords and some eighth-note accompaniment.

The second system continues the Moderato section. The upper staff maintains the melodic line with similar rhythmic patterns. The lower staff continues with harmonic accompaniment, including some sustained chords.

Risoluto.

The third system marks the beginning of the Risoluto section. The upper staff continues the melodic line. The lower staff features a change in texture, with a more active bass line. A dynamic marking of *f* (forte) is present. The system concludes with a double bar line and a repeat sign.

The fourth system features a more complex melodic line in the upper staff, characterized by sixteenth-note runs and grace notes. The lower staff provides a steady accompaniment with chords and eighth notes. A dynamic marking of *f* is present. The system ends with a double bar line and a repeat sign.

Con spirito.

The fifth system is marked *Con spirito* and begins with a dynamic marking of *f*. The upper staff features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes. The lower staff provides a steady accompaniment with chords and eighth notes.

1.

2.

ENTRÉ.
Andante leggiero.

TRIO.

Ph. Fahrbach, jun.

neueste Tänze und Märsche.

Pianoforte zu 2 Händen.

- Nr. 1. Tivoli-Marsch, Op. 235. (4. Aufl.)
- 2. Oliva, Polka-Mazurka. Op. 245. (3. Aufl.)
- 3. Tanz-Jubilanten, Walzer. Op. 248.
- 4. Kneip-Polka, Op. 249. (4. Aufl.)
- 5. Landsturm-Galopp, Op. 250. (4. Aufl.)
- 6. Herzensblümchen, Walzer-Rondo. Op. 251.
- 7. Ein flotter Studio, Marsch-Polka. Op. 252. (30. Aufl.)
- 8. Nur nicht spröde, Polka. Op. 254.
- 9. Hallali, Quadrille. Op. 255. (2. Aufl.)
- 10. Meerleuchten, Polka-Mazurka. Op. 256.
- 11. Silberglöckchen, Polka. Op. 257. (2. Aufl.)
- 12. Gruss an Breslau, Polka. Op. 259.
- 13. Im Mondenlicht, Walzer. Op. 260. (4. Aufl.)
- 14. Waldschnepfen, Polka. Op. 262. (3. Aufl.)
- 15. Ausstellungs-Marsch, Op. 263. (8. Aufl.)
- 16. Unter schattigen Kastanien, Mazurka. Op. 264. (6. Aufl.)
- 17. Herzenskrisen, Walzer. Op. 266.
- 18. Deutsche Frauen, Walzer. Op. 267. (3. Aufl.)
- 19. Gruss an Riga, Polka. Op. 268.
- 20. Hoch im Norden, Polka. Op. 269. (2. Aufl.)
- 21. Blumengrüsse, Walzer. Op. 270. (2. Aufl.)
- 22. Siebenmeilenstiefel-Galopp, Op. 271.
- 23. Hippodrome-Quadrille, Op. 272.
- 24. Alwine, Polka-Mazurka. Op. 273.
- 25. All Heil! Polka. Op. 274.
- 26. Eden-Walzer, Op. 275.
- 27. Auf zur Jagd! Polka. Op. 276.
- 28. Königs-Marsch, Op. 277. (4. Aufl.)
- 29. Wiener Schwalben, Polka. Op. 278. (3. Aufl.)
- 30. Valse des Séraphins, Op. 279.
- 31. Eiffel-Marsch, Op. 280. (7. Aufl.)
- 32. Valse aux flambeaux, Op. 281. (2. Aufl.)
- 33. Du meine Welt, Mazurka. Op. 283.
- 34. La Danse des Écus, Polka. Op. 284.
- 35. Christine-Walzer, Op. 285.
- 36. Lob den Wienerinnen, Walzer. Op. 286. (3. Aufl.)
- 37. English spoken, Polka. 287.
- 38. Schach-Quadrille, Op. 288.
- 39. Arbeiter-Polka, Op. 289.
- 40. Wie schön ist's beim Militär (Et Besög i Leiren), Marsch. Op. 290.
- 41. „Les fontaines lumineuses“, Walzer. Op. 291.
- 42. Cousi-Couça, Polka. Op. 292. (3. Aufl.)
- 43. Massliebchen, Mazurka. Op. 293.
- 44. Preiswerber, Walzer. Op. 294.
- 45. „Intime“, Polka. Op. 295.
- 46. Freie Kunst, Polka. Op. 299.
- 47. Land meiner Träume, Walzer. Op. 300. (3. Aufl.)
- 48. Ihr ganzes Glück! Polka. Op. 301.
- 49. Waldrosen, Walzer. Op. 302.
- 50. Gruss an die Sänger, Walzer. Op. 303.
- 51. Souvenir à Madrid, Polka-Mazurka. Op. 304. (2. Aufl.)
- 52. Sie, oder Keine, Polka. Op. 305.
- 53. Im Generalstabs-Quartier, Marsch. Op. 306.
- 54. Luxus-Steuer, Polka. Op. 307.
- 55. Bouquet Quadrille, Op. 308.
- 56. Mit sechzehn Jahren, Polka. Op. 310.
- 57. Flugtäubchen, Polka-Maz. Op. 311.
- 58. Alexandra Polka Maz. Op. 312.
- 59. Tanz und Gesang mein Leben lang, Walzer. Op. 313.
- 60. Luftschlösser, Walzer. Op. 314.
- 61. Lebenslustig, Polka. Op. 315. (2. Aufl.)
- 62. Burschenschaft, Polka. Op. 316.
- 63. Marche solennelle, Op. 317.
- 64. Spring Flowers, Walzer. Op. 318.
- 65. Mascarade-Quadrille, Op. 319.
- 66. Deingedenken, Mazurka. Op. 320.
- 67. Junges Blut, Polka. Op. 322.
- 68. S'Waldveigerl (Violettes des bois), Polka-Mazurka. Op. 324.
- 69. In das Stammbuch einer Künstlerin, Walzer. Op. 325.
- 70. Five of Clock, Polka. Op. 326.
- 71. Ade, mein Liebchen! Mazurka. Op. 327.
- 72. Ehren-Quadrille, Op. 328.
- 73. Schau, wie schiau, Polka. Op. 329.
- 74. Lodernde Flammen, Walzer. Op. 330.
- 75. Flirt Polka, Op. 331.
- 76. Columbus-Marsch, Op. 332. (3. Aufl.)
- 77. Heliäug'lein, Polka-Mazurka. Op. 335.
- 78. Ski-Sport, Galopp. Op. 338.
- 79. Echo an der Donau, Walzer. Op. 342.

Pianoforte zu 4 Händen.

- Nr. 1. Tivoli-Marsch, Op. 235.
- 2. Landsturm-Galopp, Op. 250.
- 3. Ein flotter Studio, Marsch. Op. 252.
- 4. Im Mondenlicht, Walzer. Op. 260.
- 5. Waldschnepfen, Polka. Op. 262.
- 6. Unter schattigen Kastanien, Mazurka. Op. 264.
- 7. Ausstellungs-Marsch, Op. 263.
- 8. Alwine, Polka-Mazurka. Op. 273.
- 9. Eiffel-Marsch, Op. 280.
- 10. Wie schön ist's beim Militär (Et Besög i Leiren), Marsch. Op. 290.

Pianoforte und Violine.

- Nr. 1. Landsturm-Galopp, Op. 250.
- 2. Herzensblümchen, Walzer-Rondo. Op. 251.
- 3. Ein flotter Studio, Marsch. Op. 252.
- 4. Nur nicht spröde, Polka. Op. 254.
- 5. Hallali, Quadrille. Op. 255.
- 6. Meerleuchten, Polka-Mazurka. Op. 256.
- 7. Im Mondenlicht, Walzer. Op. 260.
- 8. Waldschnepfen, Polka. Op. 262.
- 9. Ausstellungs-Marsch, Op. 263.
- 10. Eiffel-Marsch, Op. 280.
- 11. Wie schön ist's beim Militär (Et Besög i Leiren), Marsch. Op. 290.

Zither.

- Op. 245. 249. 252. (6 versch. Ausgaben) 260. 264. 268. 278. 284. 286. 289. 290. 293.

KOPENHAGEN & LEIPZIG.

WILHELM HANSEN, MUSIK-VERLAG.

Für Orchester (Koncerthaus) grosses oder kleineres.

Walzer u. Quadrillen à 2 Mk., Polkas, Mazurkas, Galopps u. Märsche à 1 Mk. 50 Pf.

Militär-Musik. Op. 249. 252. 260. 264. 280.

Jeanette Tardini

Anna ~~Christine~~ ~~Andersen~~

Dansk Danserinde.

Født den 4 Februar 1845.

Død 1918.

Datter af: Luftskipper Tardini.

Gift: 1864 Balletmester Emil Hansen.

KOREOGRAF PÅ "AFGRUNDEN" (1910)

Tardini. Jeannette

Da den italienske luftskipper Tardine i begyndelsen af 1850'rne besøgte København med sin ballon, forulykkede han under en af disse opstigninger. Hans lille datter blev tilbage her i landet, og med Bournonvilles hjælp kom hun, som elev på Det kongelige Teaters balletskole, hvor hendes livlige temperament gav sig luft i energisk kappestrid, og senere, i forbindelse med hendes sydlandske ydre, gjorde hende selvskreven til partier som Veronica i "Napoli" og andre transalpinske typer, til hvilke repertoire dog ingenlunde var begrænset, idet en vis hyggelig rondeur gjorde hende vel skikket til udførelsen af den brave kvinde d'une Certaine age.

Senere udførte hun med elskværdighed og god mimik ballettens ældre damer. Jeannette Tardini forlod teatret i 1887.

INDHOLD

Forord. Af Ove Brusendorff.....	(1 Side)
+ c. Fill. Længere Artikel om Asta Nielsen.....	(20 Sider)
Premiere-Announce.....	(1 Side)
Indgangen til KOSMORAMA (Programmets Omslag).....	(1 Side)
AFGRUNDEN Billedserie med Tekst fra Negativet.....	(30 Sider)
Liste over Indstillingerne i AFGRUNDEN.....	(3 Sider)
Pressen skrev..... (ogsaa tyske og andre udenlandske Anm.)	(3 Sider)
Uddrag af Thomas P. Krag's Artikel om Asta Nielsen i "Masken".....	(2 Sider)
Uddrag af Poul Reumerts Erindringer.....	(3 Sider)
Fortegnelse over Asta Nielsens Film.....	(2 Sider)
Resumé paa Engelsk over denne Bogs Indhold.....	(2 Sider)
Asta Nielsen - Bibliografi.....	(1 Side)
Index.....	(1 Side)

IALT: 71 Sider
~~XXXXXX~~

yderligere Titelblad,
Forsatsblad,
etc.

Lamprecht : Asta Nielsen : Tyskland ?
Card : "USA" ?

51410

2 16, 15 Larday

Det danske filmmuseum udsender hermed sin første publikation

Det er naturligt, at den er viet den kunstnerinde, der som den første dansker opnåede filmens verdensry, og hvis betydning for filmkunstens anerkendelse som ligeberettiget med de andre kunstarter har været så stor.

~~NE~~ Det (for få år siden) lykkedes Det danske filmmuseum at opspore og erhverve den eneste eksisterende kopi af den film, der gjorde Asta Nielsens navn verdenskendt, hendes og Urban Gads første film Afgrunden. Det er en af de få film, der har klang og navn i den internationale filmhistorie. Den var med til at fremskynde en udvikling af filmkunsten, som dengang ikke var åbenbar for enhver, udviklingen fra underholdning og reportage til dramatisk film. Også af den grund er det naturligt, at denne bog giver besked om Afgrundens tilblivelse og succes. Et stykke af dansk films historie falder her lykkeligt sammen med den internationale filmhistorie.

Asta Nielsen

blanke side

21.50

ng-
kon-
dige
eres

Et Brev og dets Følger.
Fa'ers Spadsererstok.

Ma
Indgan
Folker

KINOGRAFEN 25
Frederiksborggade

Havet hævner.
Kærestefolk.
Badeliy paa Kullen.
Fa'ers Spadsererstok.

KOSMORAMA
Østergade 26.

Première Kl. 5¹/₂

og derefter Kl. 6¹/₄-7³/₄-8¹/₂-9¹/₄-10-10³/₄

Afgrunden,

Drama i 2 Akter, 50 Afdelinger, af
Urban Gad.

Optaget af **Kosmorama**, Kbhvn.

Hoved-
rollerne
spilles
af:

**Poul Reumert.
Asta Nielsen.
Robert Dinesen.**

Obs! Børn har ikke Adgang.

**U
L
B**

modt

Edi

K

Kirk
Organi

K

efter M
ndl.
Skippe

forslignes
til
1/2 side

arg.
n

ld-
dte

lig-
som

10.
1490,

66
3
10

Foreninger og Møder

højre side

1.

fontørres
 til
 1/2 side
 L. f. f. f.

75.00

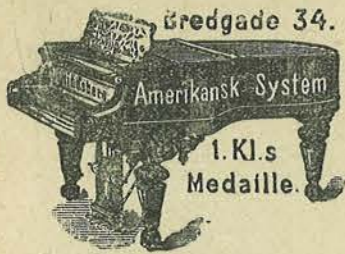
højre side

1.

HINDSBERG

FABRIK & MAGASIN:

Bredgade 34.

1. Kl.s
Medaille.

Koncert-Flygeler.

Salon-Flygeler.

Smaa Flygeler

(Længde 2 1/2 Alen).

(System Steinway — Mekanik Erard.)

Opretstaaende Koncertpianoer
med Flygeltone.

Brugte Pianoer af eget og andres
Fabrikat tages i Bytte.

— Telefon 3008. —

ALLE SLAGS CLICHEER FOR BOG- OG AVISTRYK

HOLMENS KANAL 8

Lærens Lokaler

St. Annæ Plads 13

— Telefon 274 —

Byens største Selskabslokaler.

Bestillinger paa Konfirmationer, Bryllupper,
Baller og andre Festligheder modtages
daglig paa Kontoret fra Kl. 10—3.

H. P. HENRIKSEN'S

1STE KLASSES

SKRÆDERI

ST. KONGENSGADE 50

TELEFON 29,418

Samtlige i Kosmorama

udførte Musiknumre

samt alle andre Musikalier

faas i

Nordisk Musik-Sortlag,

42, Vimmelskiftet 42.

Husk

Vinstuen,

Citygade 19.

Stomatol

Antiseptisk Mundvand.

3 Guldmedailler.
1 Grand Prix.

Faas overalt i Flasker à Kr. 1.50.

J. Fisker & Co.

Snedkermester

Henning Jensen,

Ny Toldbodgade 11.

GLASMOSAİK

H. DENCKER, Sølvgade 34 A.

Blyindfattede Ruder i alle Stilarter

udføres smukt og billigt.

← Billeder indrammes. →

L. Chr. Nielsens
Annonce - Ekspedition.

Kan opnaas det Gode
at blive populær —
er Brugen af Reklame
vel nok et Offer værd.

14, Løvstræde, St. Tlf. 3362.

KOSMORAMA

CITY-PASSAGEN

Oprøret i St. Petersborg. International Vintersport.

1. Sneboldkrig.
2. Kapsejls med Sejlslæder paa Hudsonfloden.
3. Rengøring af Banen.
4. Hanekamp paa Isen.
5. Fipping Konkurrence paa Isen.
6. Skøjtebane i Montreal.
7. Skøjteløb paa et Ben.
8. Skøjteløb af Herrer og Damer.
9. Boldspil paa Isen i Schweiz.
10. Spring med Forhindringer i Montreal.
11. Slædefart med Forhindringer i Sverrige.
12. Sækkevæddeløb i Grünerwald.
13. Canadas Skøjteklub passerer St. Lawrencefloden.
14. Dreng-Skiløb i Norge.
15. Amatørskiløb.
16. Damer paa Skiløbsøvelse i Alperne.
17. Slædetur i Grünerwald.
18. Hop med amerikansk Kælke.
19. Ved Begyndelsen af Bakken.
20. Rundt om Hjørnet (40 eng. Mil i Timen).
21. Slædeoptog.
22. Kælkebakken.

Barcelona.

Barcelona Park ved Aften.

Det forhexede Værelse.

Obs. Nyt Program hver Uge.

Alexander Jensens Bogtr., Kbhvn.

A. W. Henningsens Tryk. Kbhvn.

1ste Klasses Skræderi.
Moderne fixe Cravattes.

„New York“

Tlf. 6762. Østergade 62. Tlf. 6762.

H. ANKER-OLSENS
Reproduktions-Atelier
CITYGADE 21, 4. S.
KØBENHAVN

Clichéer til Bogtryk, Aviser, Programmer
o. s. v.

Amatør-
Fotografi-Apparater
i største Udvalg.
Plader og Hinder fremkaldes.
Alle Nyheder paa Lager.
Støtten & Simonsen, Nytorv 3.

City Koncertsal
DAGLIG KONCERT
AF
UDENLANDSKE
ELITE-ORKESTRE

Direkte Indskrivning
via Bremen
til alle oversøiske Pladser.

KONTOR: Ny Østergade 1.

Kufferter og Lædervarer

fra
R. LARSEN.

UDSALG:

Klareboderne 5,
Vesterbrogade 18.

Udsalg af Kufferter, brugte til
Udlejning.

Vort Undertøj

er det allervigtigste for Sundheden. Vil De
undgaa Forkølelser, Lungebetændelse etc.,
da brug kun

Ringheims Ramie!

Rheumatisme, Nervøsitet, Kløe etc. for-
svinder ved Brugen af Ringheims Ramie.

Ringheims Ramie er velgørende
og i høj Grad behageligt for Huden.

Ringheims Ramie er uundværligt
for menneskeligt Velbefindende.

Ringheims Ramie er elegant af
Udseende og billigt i Brugen.

Ringheims Ramie er derfor ver-
densberømt og af alt nu eksisterende
Undertøj det bedst passende for intelli-
gente Folk.

Ringheims Ramie
faas kun i

Ramie - Magasinet,

Kristen Bernikowsgade 2.

— Eneforhandling for Danmark. —

Til Provinsen mod Efterkrav.

Telefon 29,244.

HENRY ADLER FRITZ JOHANSEN

ST. KANNIKESTRÆDE 14

Telefon 1009

MODERNE SKILTE

REKLAMER

75.00

AFGRUNDEN

(1910)

Asta Nielsens første film

Udgivet af det danske Filmmuseum

En gade i København. Magda stiger ind i en spørvogn. På bagperronen står der en unge mand, der øjensynlig straks bliver betaget af hende. Da hun taber en noderulle, får han lejlighed til at være galant og samle den op for hende.

Hun stiger af spørvognen, og den unge mand - ingeniør Svane - betænker sig et øjeblik og følger så efter.

Ved indgangen til Frederiksberg Have drister han sig til en ny henvendelse. Hun har åbenbart intet imod det, og de to unge hjerter følges ad til cafeen i haven.

Her drikker de kaffe og nyder hinandens selskab, indtil hun erklærer, at pligten kalder. Han prøver at overtale hende til at blive, men hun må afsted.

Magda Vang meddeler undervisning i klaverspil. Hun, der er forældreløs, bor alene og ernærer sig som musiklærerinde. Midt i timen ankommer der overraskende et brev, en kærkommen indbydelse.

Magde bliver henrykt, sender eleven hjem og skriver straks et bekræftende svar.

... og forældre. Hun skriver straks et bekræftende svar.

Kjære Pastorat
den 9. juli 1910

Kjære Frøken Vang.

Det vilde glæde mine Forældre og mig overordentligt, om De havde lyst at tilbringe Jeres Sommerferie hos os i Præstegaarden. Send mig et Par Ord om, hvad Tid

og med hvilket Tid, De kommer, saa skal jeg hente Dem paa Stationen.

Venlig Hilsen og paa Gensyn
Deres erhøvede
Musiklærer
M. Vang

5

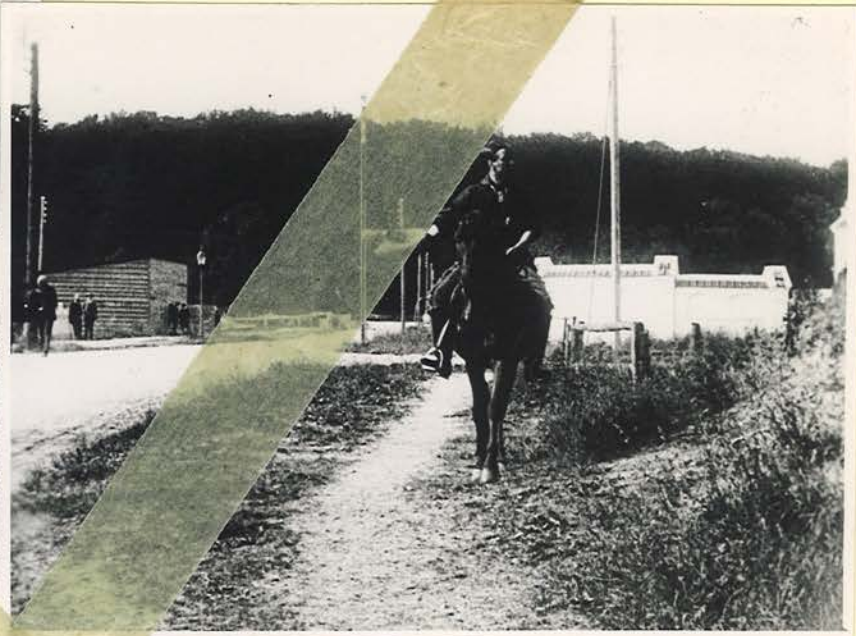

På landstationen. Ingeniør Svane er mødt op for at modtage Magda. Sammen kører de i hestevogn gennem landsbyen til præstegården, hvor ingeniørens forældre byder hende hjertelig velkommen. Sommerferien er begyndt.

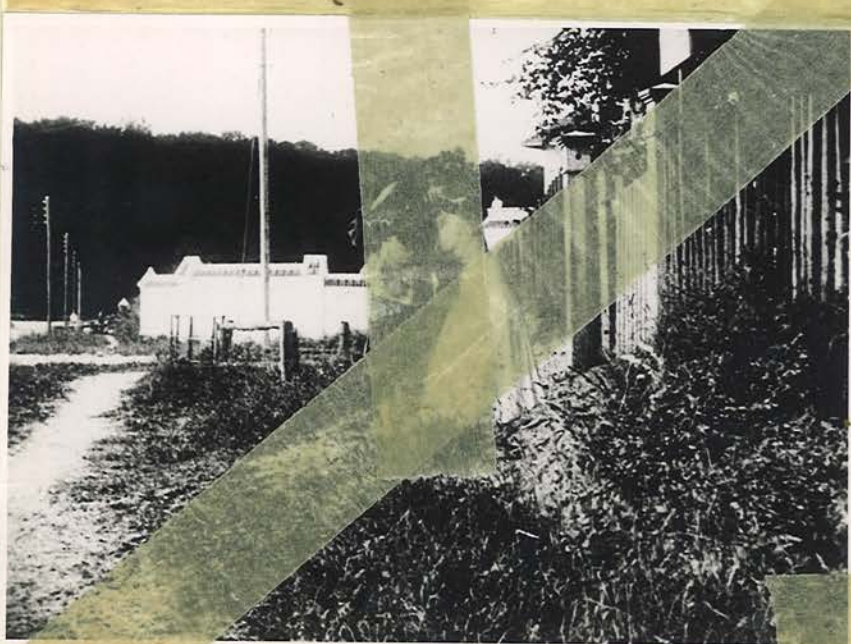
Magda nyder livet i præstegårdshaven da præsten kommer for at invitere hende med til gudstjeneste. Hun vil nødig, men indvilger i at følge dem på vej. Ved havegården bliver hun stående og afslår påny at gå med i kirke.

En gøglertrup drager forbi. En høj mørk mand, iført cowboy-kostume rider over til hende og viser ærbødigt. En cirkusklovn viser hende en reklame for den omrejsende cirkus.

leksten

i det store Telt,
 som er rejst paa Engen bag Kroen.
Optræden af samtlige Artister.
 Af Programmet fremhæves:

Mr. Rudolph
 i sine enestaaende Præstationer som
 — Cowboy og Hestebevtinger —

 Liniedanserinden **Miss Evelyn** i sine

Da præstefamilien kommer hjem, overtaler hun sin ven ingeniøren til et besøg i cirkus samme aften.

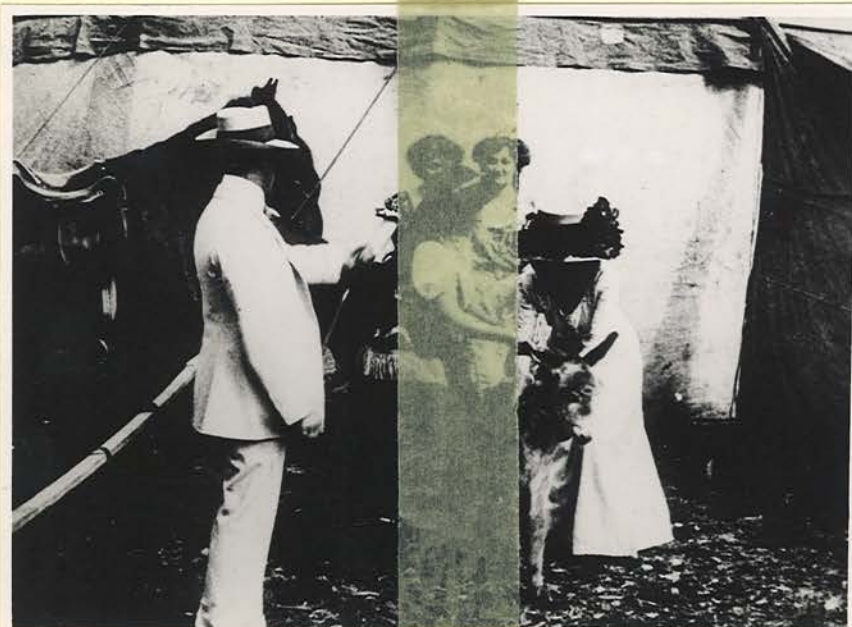
Første Gang i Gjerlev!

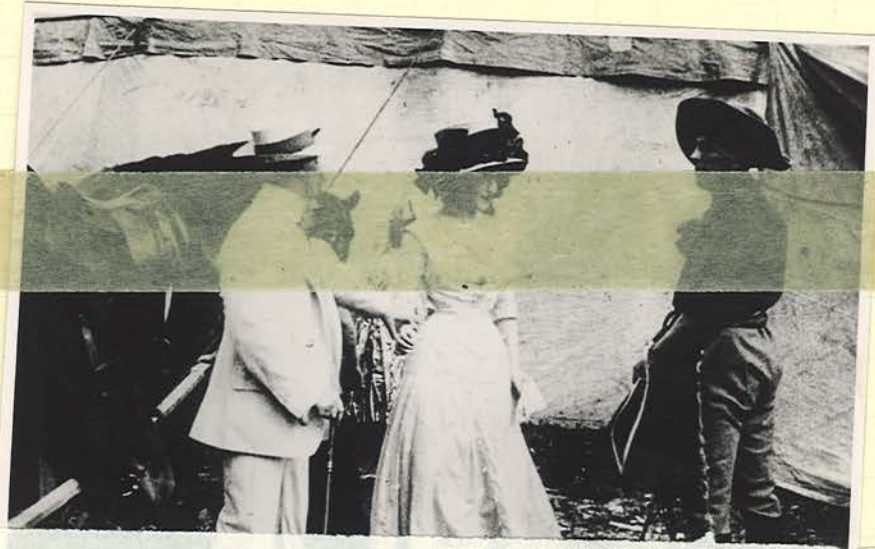
Cirkus Fortuna
 I Aften
 brillant Galla-Forestilling
 i det store Telt,
 som er rejst paa Engen bag Kroen.
Optræden af samtlige Artister.
 Af Programmet fremhæves:

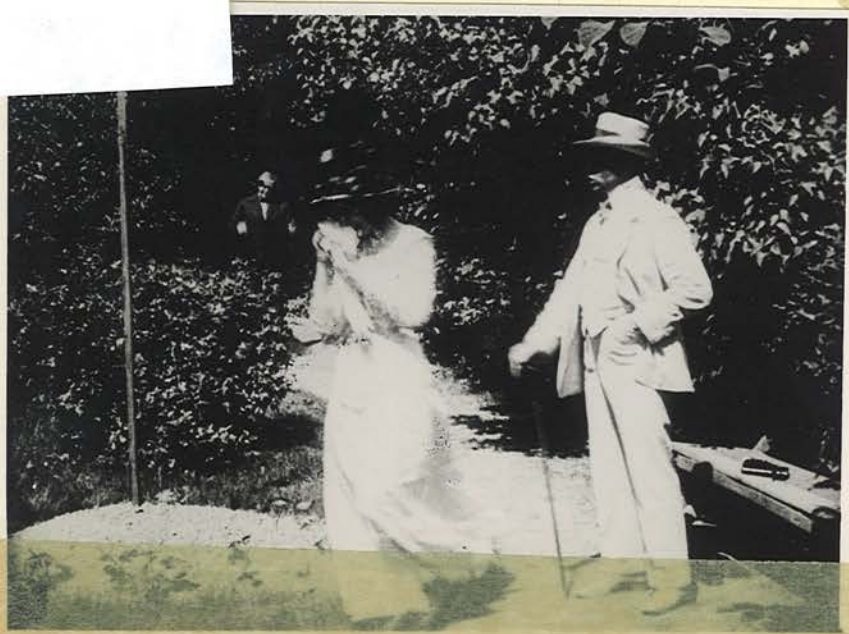
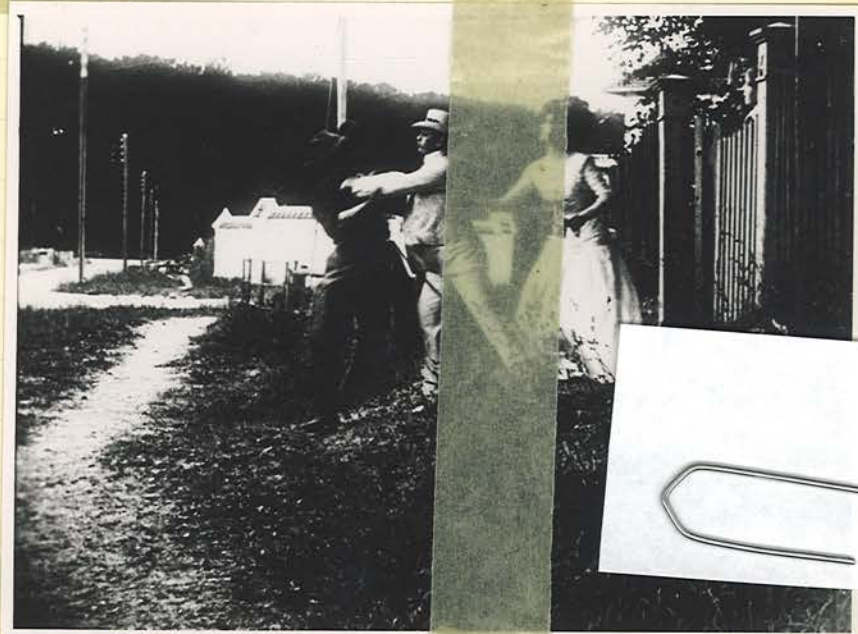

Efter forestillingen beder Magda om lov til at gå om bag teltet og se på artisterne. Hun klapper et lille æsefføl og kommer i snak med en ung zigøjnerpige. Magda viser hende nogle dansetrin, tilsidst danser de sammen - til stor overraskelse for ingeniøren og for den flotte artist, hr. Stern, der nu er kommet tilstede.

Stern hilser dybt og vil tale til hende, da ingeniør Svane m
resolut trækker hende bort.

Cowboyen betænker sig et øjeblik og går
så efter dem med hurtige skridt. Han
indhenter dem ved præstegården og gri-
ber Magdas hånd. Der er optakt til et
slagsmål mellem rivalerne, men Magda
og præstefruen griber ind.

I præstegårdshaven kommer det til et
opgør mellem de to unge. Magda går
op på sit værelse, forældrene søger at
berolige den unge mand.

Det er aften i præstegården. Magda er ved at gå i seng, da hun hører en lyd udenfor sovekammervinduet - og ser Stern komme frem. Først vil hun afvise ham, men pludselig falder hun ham om halsen og kysser ham.

Han overtaler hende til flugt. Hun skriver et brev til Svane - og sammen flygter de via cowboyens stige.

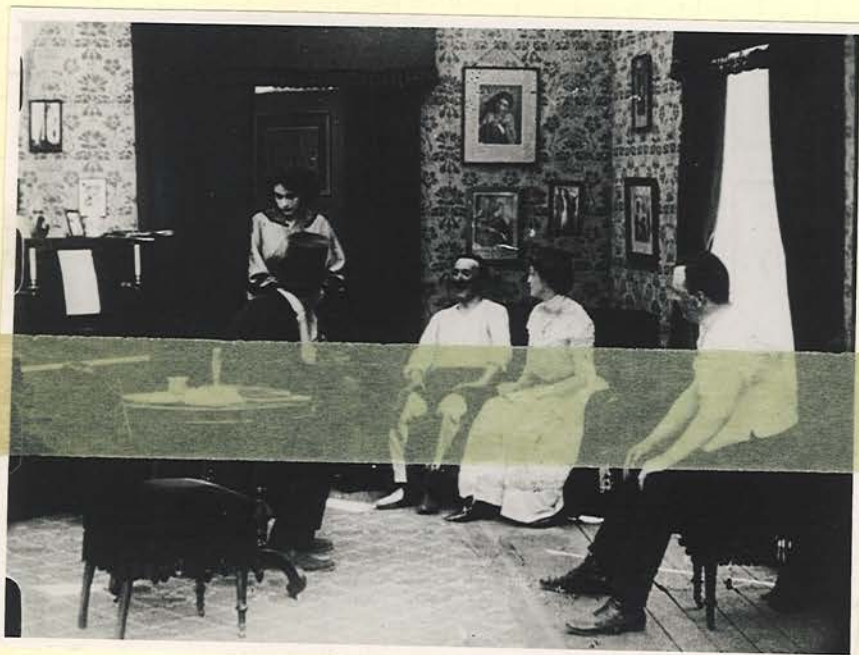
Jeg kunde ikke blive
her længere. og jeg er
flygtet med ham. jeg
elsker. Tank aldrig
paa at jaa mig til
Hustru. men tilgiv mig
Magda.

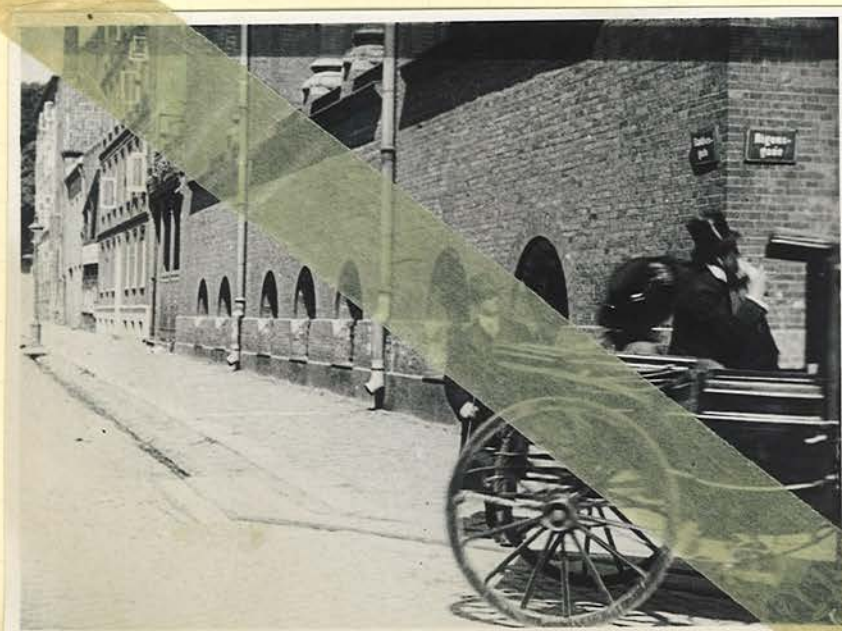
Dengang gamle præst søger at trøste sønnen,
men uden held. Kort
efter drager han til byen.

Nogen tid efter.
I et artistpensionat i København.

Magda kommer ind. Hun venter
på sin elsker, artisten Stern. Der er
fulde omkring hende.

Ingeniør Svane kommer gående på en gade
i København, da han med eet ser rivalen
komme kørende i Landauer og i selskab
med en dame, som ikke er Martha.
Svane følger efter og ser dem gå ind
i Artistpensionatet.

Magda bliver vred og såret, fordi hendes elsker ankommer sammen med en dame, men den fremmede dame sætter sig til klaveret, og Stern opfordrer Magda til at danse med ham.

Magda er ikke meget for en påtvungen danseøvelse, men han får hende til at tage blusen af, så hun bedre kan røre sig, og sammen danser de en artistdans.

De danser til damen ved klaveret siger det kan være nok. Så forlader Stern og damen værelset sammen.

Magda er fuld af bitterhed sunket halvvejs sammen ved bordet, da værtinden melder, at der er en ung mand, som vil tale med hende.

Da Svane træder ind, tager hun skyndsomt sin bluse på. Han vil overtale hende til at følge ham. Tilsidst giver hun efter.

MÆKKEN

Magda skynder sig at pakke, men inden hun er færdig dukker Stern op. Det kommer til et lidenskabeligt opgør, tilsidst sætter de sig i sofaen. Han har påny vundet, de omfavner hinanden kærligt, og hun beslutter at blive.

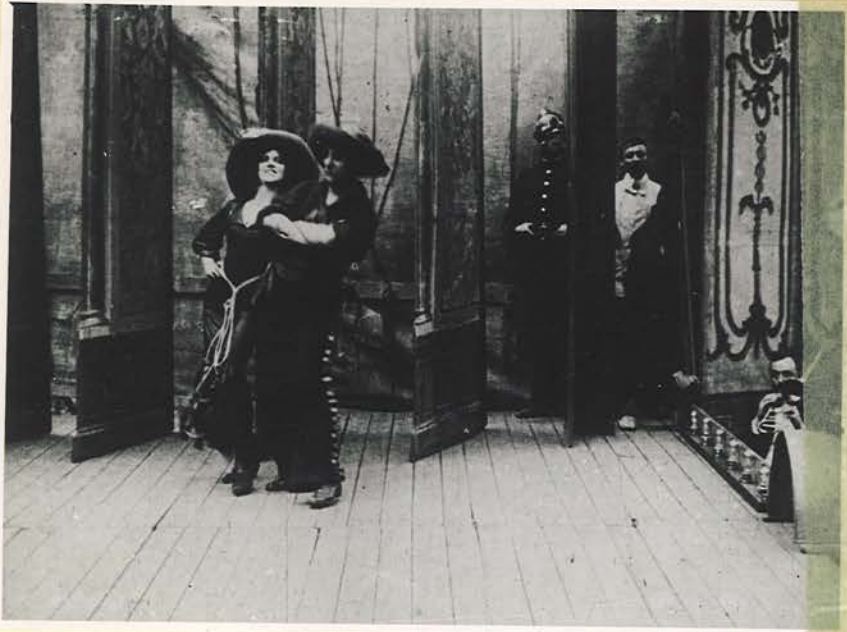

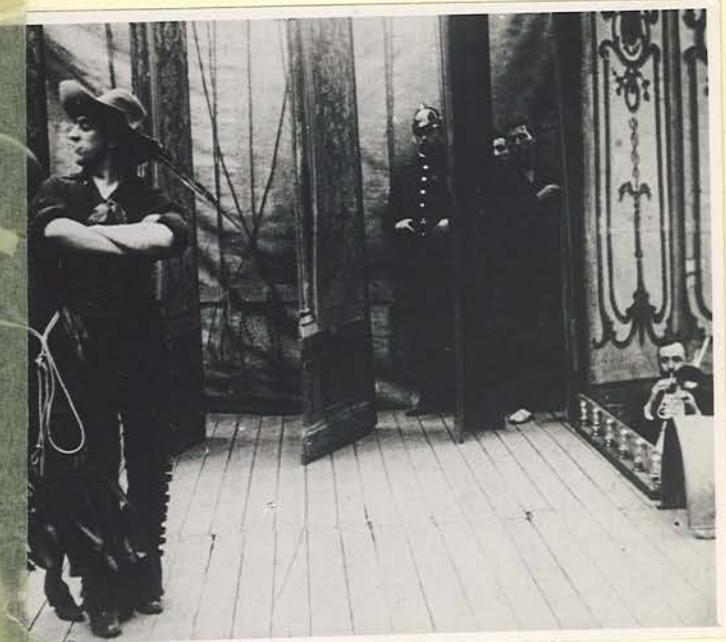
Ubemærket af dem er Svane kommet ind i stuen. Da han ser, hvad der er hændt, går han stille sin vej.

→ s. 17-18.

I et variete-teater. Scenen er gjort klart, og ind danser Stern og Magda. Det er et fejende flot dansenummer, en gaucho-dans, vild og lidenskabelig.

Samme sted optrede, en
blond syngespj-danserinde
Hun har en dragende virk-
ning på Stern.

Lange har Magda været vidne
til dette, men en aften kan hun
ikke styre sig længere,
i blindt raseri →

X

indsat et danserinde-
billede.

21

— styrter hun ind på scenen og
overfalder danserinden.

Stern må skille dem fra
hinanden.

Bagefter forlanger danserinden af direktøren, at han skal
afskedige Stern og Magda. Direktøren bøjer sig for kravet og
udbetaler dem deres tilgodehavende.

Men nu går det ned ad bakke. I et billigt traktørsted er Magda blevet ansat som pianistinde. Stern og nogle af hans venner kommer tilstede.

Magda vil overtale ham til ikke at drikke, men forgæves. Fortvivlet vender hun tilbage til kvaeret, der står halvt skjult bag træer og løvhang. Artisten og hans venner drikkerkraftigt.

Ved indkørselen til traktørstedet. Ingeniør Svane er på cykletur sammen med nogle venner.

23

Inde i haven får hun øje på
Magde og overbeviser sig om at
det virkelig er hende.

Hun har ikke set ham, men hun
giver tjeneren en billet til hende,
og tjeneren viser ham derefter
op til et separatværelse, hvor hun
kan afvente hende.

Kære Frøken. En Ven vilde
gerne have en samtale
med Dem..

Stern og hans venner er nået til det punkt, hvor for-
 tæringen skal betales. Han henviser til Magda.

Svane står og leger med en kniv, derhører til opdækningen.

Tjeneren præsenterer regningen hos Magda, der bestemt
 nægter at betale.

Magda går for at træffe den ven, der vil tale med hende. Stern er fulgt efter hende, og foran døren til separatværelset opfordrer han hende brutalt til at betale.

Hun smutter fra ham ind på værelset - og ser sin ungdomsven foran sig. Hulende synker hun sammen på sofaen.

Artisten Stern vender tilbage til sine kumpaner. Tjeneren farer forvirret omkring.

Magda fortæller Svane, at hendes liv er forspildt. Han trøster hende og tilbyder hende påny, at hun kan rejse med ham. Men hun afviser, hun er ham ikke værdig.

Nede i haven har tjeneren truffet en aftale med Stern om en afvikling af regnskabet, og for at fuldbyrde aftalen opsøger de sammen Magda.

Men inde fra værelset hører Stern stemmer, rasende bryder han ind og griber brutalt fat i Magda.

Svane vil blande sig i det, men hun skubber ham ud af døren.

Påny kaster Stern sig over Magda og flår i raseri hendes kjole.

Da griber Magda kniven fra bordet og retter den med kraft mod Sterns bryst.

Blødende og bevidstløs synker han sammen på gulvet.

Først nu forstår hun hvad hun har gjort. Grædende kaster hun sig over hans lig..

Tjeneren og de andre er kommet til. Forfærdede over det syn der møder dem styrter de afsted for at hente politi.

Den unge ingeniør bliver tilbage, men Magda anser ham ikke.

Bedrøvet går han bort.

Ved foden af trappen bliver han stående.
Lidt efter føres Magda bort af politiet.
Hendes ansigt er forstenet i sorg og smerte.

29

(reverse side)

30

Gliche of Films: Slut

SLUT